

Šperk jako hračka

Bakalářská práce

Studijní program: B3107 – Textil
Studijní obor: 3107R006 – Textilní a oděvní návrhářství
Autor práce: **Markéta Zemanová**
Vedoucí práce: doc. Ludmila Šikolová, M.A.

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Markéta Zemanová**
Osobní číslo: **T14000451**
Studijní program: **B3107 Textil**
Studijní obor: **Textilní a oděvní návrhářství**
Název tématu: **Šperk jako hračka**
Zadávací katedra: **Katedra designu**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

1. Inspirační studium hraček.
2. Vypracování návrhových skic.
3. Výběr vhodného materiálu.
4. Realizace vybraných šperků.
5. Fotodokumentace.

Rozsah grafických prací:

Rozsah pracovní zprávy: **25**

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná**

Seznam odborné literatury:

CHÂTELET, Albert. Světové dějiny umění: malířství, sochařství, architektura, užité umění. Praha: Ottovo nakladatelství v divizi Cesty, 2004. ISBN 80-7181-936-0

HABECK, Reinhard. Obrazy, které by neměly existovat: tajemné obrazy a fotografie z celého světa. Přeložil Lidia BĚHOUNKOVÁ. Praha: NS Svoboda, 2010. Záhady a tajemno. ISBN 978-80-205-0618-4

SAINT-EXUPÉRY, Antoine de. Malý princ: [velká obrazová kniha]. 14. vyd. v Albatrosu, 3. vyd. v této podobě. Přeložil Zdeňka STAVINHOVÁ. V Praze: Albatros, 2014. ISBN 978-80-00-03581-9

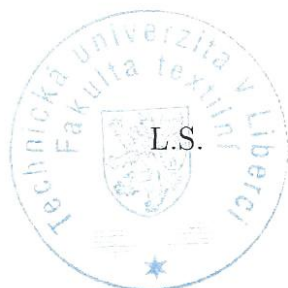
Vedoucí bakalářské práce: **doc. Ludmila Šikolová, M.A.**
Katedra designu

Datum zadání bakalářské práce: **5. října 2017**

Termín odevzdání bakalářské práce: **4. května 2018**

Ing. Jana Drašarová, Ph.D.
děkanka

Ing. Renata Štorová, CSc.
vedoucí katedry

V Liberci dne 28. března 2018

Prohlášení

Byla jsem seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, zejména § 60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé bakalářské práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li bakalářskou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědoma povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím mé bakalářské práce a konzultantem.

Současně čestně prohlašuji, že tištěná verze práce se shoduje s elektronickou verzí, vloženou do IS STAG.

Datum: 24. 4. 2018.

Podpis:

Poděkování

Především bych ráda poděkovala paní doc. Ludmile Šíkolové, M.A. za vedení, dodávání síly, cenné rady a velkou trpělivost, taktéž panu Jiřímu Stejskalovi za technickou i psychickou výpomoc v dílnách při realizaci bakalářské práce i semestrálních prací.

Dále bych chtěla poděkovat celé mojí rodině za podporu, v první řadě mé tetě, Alexandře Šálkové McKenzie, za odborné konzultace ohledně témat týkajících se UFO.

Anotace

Šperk je určen ženám, vhodný i jako dětská hračka, která je zároveň objektem se zvukovým efektem, není však zapovězen mužům. Tvary jsou inspirovány vesmírnými loděmi, meditačními kuličkami a zpívajícími mísami. Šperk má za cíl potěšit zvukem i tvarem majitelku, případně přilákat pozornost miminka nebo dítěte.

Práce sdružuje kov upravený galvanizací a termoplastický elastomer, kolekce se skládá z pěti kovových objektů UFO a mateřských lodí z polymeru.

Klíčová slova

Šperky

Dítě

Zvuk

Létající talíř

UFO

Mimozemšťan

Tepání

Annotation

The jewellery is intended for women, it is suitable as a toy for children, it may also be appropriate for men. An object, that is at the same time an artefact but additionally exhibiting sound properties. The shapes are inspired by spaceships, meditation balls, and singing bowls. The purpose of this jewellery is to be pleasing to the owner by sound and by shape, perhaps attract the attention of a baby or child.

The work brings together galvanized metal with a thermoplastic elastomer; the collection consists of five UFO metal objects and motherships made of polymer.

Keywords

Jewellery

Child

Sound

Flying saucer

UFO

Alien

Embossing

1. ÚVOD	8
2. INSPIRACE.....	10
2.1 ŠPERK JAKO HRAČKA.....	10
2.2 ŽIVOT NA ZEMI A MIMO NI.....	13
2.2.1 UFO	14
2.2.2 SIGNÁL	15
2.2.3 SYMBOLY V POLÍCH	16
2.2.4 SETKÁNÍ NA ZEMI	18
2.2.4.1 AMERIKA.....	18
2.2.4.2 EVROPA	21
2.2.4.3 AFRIKA, AUSTRÁLIE, ASIE.....	23
2.3 ZVUK	25
2.4 OSOBNOSTI A DÍLA.....	27
3. CESTA K VÝSLEDNÝM NÁVRHŮM A REALIZACE.....	30
3.1 ZKUŠENOSTI S TÉMATEM A MATERIÁLOVĚ TECHNICKÝM ZPRACOVÁNÍM.....	30
3.2 ZKUŠENOSTI S TÉMATEM A MATERIÁLOVĚ TECHNICKÝM ZPRACOVÁNÍM.....	31
3.3 STUDIE TVARU – LÉTAJÍCÍ TALÍŘE A MATEŘSKÉ LODĚ.....	32
3.4 TECHNOLOGIE VÝROBY A VOLBA MATERIÁLU.....	35
3.4.1 MATERIÁLY VYLOUČENÉ Z REALIZACE	35
3.4.1.1 DŘEVO.....	35
3.4.1.2 VLNA – PLSTĚNÍ.....	36
3.4.1.3 STROJNĚ VYROBENÁ PLST	38
3.4.2 MATERIÁLY A TECHNOLOGIE POUŽITÉ PRO REALIZACI	38
3.4.2.1 KOV	38
3.4.2.2 POLYMERY	40
3.4.3 VLASTNÍ VÝROBA	42
4. FOTODOKUMENTACE.....	43
4.1 LÉTAJÍCÍ TALÍŘE	43
4.2 MATEŘSKÉ LODĚ.....	46
4.3 ŠPERKY NA MODELCE	49
5. ZÁVĚR.....	53
6. POUŽITÉ ZDROJE.....	54

1. ÚVOD

V literatuře se uvádí, že hračka je věc určená k zábavě, někdy i k výchově a zdokonalování dovedností, spojená s časovým obdobím v životě dítěte. Tyto předměty jsou primárně šperkem, je možné je využít jako hračky, k odreagování majitelky i zabavení dítěte, využije je dospělý i dítě, na rozdíl od hračky podle různých definic.

Mnoho mužů v dnešní době také vlastní věci určené ke hraní, společností je tato skutečnost tolerována, však v případě ženy mnohdy nikoliv, v domácnostech se jejich vlastní hračky příliš často neobjevují (pokud ovšem neberu v potaz erotické pomůcky). Myslím, že jsme tímto stereotypem ochuzeny.

U mužů se nutnost vlastnit hračky někdy rozšíří i ve sběratelskou činnost. Neříkám, že vášnivý sběratel je pouze muž, jen že žena ke své existenci nepotřebuje tři a více kusů autíček na ovládání, ale sbírá spíše jiné předměty, které jí přinesou stejně čisté potěšení byť třeba jen pohledem na ně – krásu (broušené vázičky, bižuterie, šperky atd.).

Ženy si se šperky často hrají, ale za hračku bychom většinou tyto kousky nepovažovali. Chtěla bych vnést do světa matek, babiček, dcer, sester a kamarádek potěšení a úsměv spojený s vlastní hračkou, která udělá radost jí samotné, miminku i dítěti, ať vlastnímu či půjčenému k pochování například od známé. Popřípadě, aby šperk ozvláštnil a projasnil den v práci buď vzpomínkou, nebo hraním s ním, v neposlední řadě by měl zajistit, aby se v něm žena cítila elegantně, sebejistě a mimořádně.

Hračka je důležitou součástí v životě dítěte. To díky ní začíná poznávat svět a zkoumat předměty ve svém okolí prozatím bezpečně. Děti mají ale v oblibě nejen zaoblené a měkké věci, nýbrž předměty denní potřeby dospělých, které bývají ostřejší, studenější, nebo křehčí, což rodiče vidí neradi. Toto chování je ale důležité k přežití, není to totiž nic jiného než napodobování a jak jinak by se dítě mělo naučit takovou spoustu důležitých věcí? Děti nechápou, proč např. věc, kterou dospělý třímá v ruce skoro celý den (mobil, tedy pro ně hračku), nemohou vyzkoušet také. Naštěstí jsou již dnes telefony odolné vůči vodě a tím i snad proti slinám. Proto jsem vytvořila předměty lákavé jak pro dospělého, který bude mít radost z hmatových vjemů i zvuků, tak i pro dítě.

Zkoušeli jste někdy dítěti nabídnout zároveň klíče a jeho hračku? Pro klíče se natáhne ve větším počtu případů a to je důvodem, proč bych se chtěla částečně oprostít od zažitých tvarů, materiálů a také využít zvuk.

Rozhodla jsem se vytvořit sadu šperků, které budou fungovat jako znějící objekty. Zvukové efekty budou dítě zajímat, bude poznávat zvukový a vizuální rozdíl materiálů a uchopováním šperku bude zlepšovat jemnou motoriku. Soustava tvořící zvuk je inspirovaná tibetskými mísami a čínskými meditačními kuličkami.

Mým snem je vytvořit šperk, který odvede pozornost dítěte od toho, že je chováno tetou a ne maminkou, tím pádem nebrečí a já si mohu nerušeně užívat houpání drobečka a těšit se z jeho přítomnosti.

Důvodem, proč jsem šperky vytvořila zpodobněním UFO, létajících talířů, byla myšlenka, jež mě napadala v dětství a nepřestala jsem se jí zabývat ani teď. Kde se vzala duše v mém těle? Co dělá mě tím, kým jsem? V dětství jsem si myslela, že se rodiče před narozením sejdou v podzemním komplexu plném kolébek a prázdných zavinoček, tam vyberou svému budoucímu potomkovi vhodné jádro, mysl, do jeho pozemského tělíčka. Vložení duchovní složky do dítěte je podobné pomyslnému vycestování mimozemšťana na jinou než domovskou planetu, zde Zemi. Duše se musí naučit žít v nové schránce, ovládat končetiny, naučit se být sám se sebou spokojený a spousta dalšího. To trvá mnoho let, někdy i desetiletí. Symboliku vesmírné lodě jsem zvolila jako cestu ke spojení mezi duchovním a tělesným aspektem bytí.

Výsledkem práce jsou objekty kovových létajících talířů, vložené do náhrdelníkové části z termoplastického elastomeru, představující mateřskou loď.

2. INSPIRACE

Mým záměrem je tvorba šperku pro ženu, který upoutá materiálem, tvarem a zvukem i dítě. Tato kapitola pojednává o hračce určené dítěti, jelikož je na počátku nutno pochopit, jak má takový předmět vypadat a jaké má mít vlastnosti podle tradičního pohledu. Kapitola také popisuje život na Zemi a mimo ni; fenomén UFO; signály, které se snažíme zachytit z jiných planet; agrosymboly; stopy nebo obrazy cizích civilizací na naší planetě atd. Tyto části jsou pouhými teoriemi, někdo může namítnout, že nic není vědecky dokázáno. Máme ale starobylé obrazy postav ve skafandrech, může to být zobrazení božstva i důkaz o existenci mimozemských civilizací. Tématy se zabývám, jelikož jsou úzce spjata s myšlenkou připomínající cestování mimozemšťana a jsou mi velmi blízké. Inspirovala jsem se také zvukem, vybírala jsem nejvhodnější ústrojí tvořící zvuk. Následně mluvím o autorech, jež mě inspirovali nejen v této práci. Sbírala jsem informace z různých webových zdrojů [23], [24], [25], [27], [31] a především z knih, například od autora Ericha von Dänikena [28], [26], Lutze Gentese [29], Ulricha Dopatky [30] a dalších.

2.1 Šperk jako hračka

„Legislativa definuje hračku jako „výrobek navržený nebo určený k hraní dětem mladším 14 let, včetně výrobku navrženého nebo určeného vedle hraní i k dalším účelům“ (Nařízení vlády č. 86/2011 Sb., §2. ods. 1). Toto vymezení můžeme chápat jako užší vymezení pojmu hračka. Hračkou rozumíme určitý hmotný (materiální) předmět, který je pro hru speciálně určený a podněcuje ji.“, píše se v knize Hra a její využití v předškolním vzdělávání [1].

Pro mě znamená hračka předmět, který mi udělá radost v interakci s ním a při pohledu na něj. Náhrdelník, ležící v mé ruce a zaměstnávající neposedné prsty je ve chvíli hraní si s ním víc hračkou, než šperkem. Tímto popírám, že je hračka věc jen pro hru a že je omezena věkem.

Hračka od dětství

Hračka patří do ruky. Již ve čtyřech měsících dokáže dítě v ruce udržet chrastítko, většinou si všechny věci ohmatá pusou, nebo se snaží si je prohlédnout, tím trénuje zrak, mívá v oblibě barevnější předměty. O měsíc později sahá po všech věcech

ve své blízkosti a zdokonaluje úchop, který v tomto věku připomíná spíše kleště, než ruku. „Dítě poznává tvary a váhu předmětů, jejich povrch, jejich teplotu atd. Je to opět začátek vývojového procesu, se kterým vlastně nejsme hotovi po celý život. První samostatné zacházení s věcmi však není jen cvičením motoriky a smyslu. Je to v pravém slova smyslu poznávání čili cvičení myšlení a paměti. Však také už můžeme pozorovat, že některým hračkám dává přednost před jinými, déle se na ně dívá, vytrvaleji se snaží jich zmocnit, déle je drží v ruce, čili už rozlišuje.“ popisuje prof. Matějček [2].

Na půl roce je jeho ruka daleko obratnější, zvládne používat obě ruce současně i zvlášť, umí předměty uchopit i pustit, to ovšem zatím nezkušeně. Kolem jednoho roku už kouká do zrcadla, vidí toho človíčka a komunikuje s ním žvatláním a pískáním mnohdy s velkou radostí. V batolecím věku ho začínají zajímat knížky a obrázky. Druhé narozeniny přinesou zájem o hračky napodobující osoby a zvířata, dítě si uvědomuje sebe samé a ostatní, hračky tohoto typu slouží ke hře na pečování, kárání, mazlení, povídání atd.

Ted' se zaměříme na sluchové vjemy dítěte, stejně jako u oka a ruky potřebuje i sluch trénink, po narození sice hluché není (to lze otestovat), ale je nutné, aby si zvyklo na okolní hluk a hlas matky, který zná z dělohy jen zprostředkovaně. V pozdějším kojeneckém věku projevuje i radost ze slyšených zvuků, rádo vyluzuje různé skřeky, pískot i křik, napodobuje slova a bouchá o sebe věcmi, aby vytvořilo rámus.

Svět je plný hraček

Přibližně od začátku předškolního věku nám byla dána trochu větší volnost, ať jde o školku, kde se objevily nové a pro nás neznámé hračky, nebo o domov a přírodu. S těmito možnostmi se nám otevřela vrátka k různým věcem, které mohou být použity na cokoliv, všechno jsou to nakonec hračky. Ve školce našlo dítě uklizenou plastovou mističku, ale mistička už to není, je to klobouk, nočník, velké břicho. Doma vytáhne dítě z čaje lžičku, lžička se proměnila v teploměr a dítě hraje nemoc, je z ní tužka, palička, vařečka i telefon. Děti mají obrovskou míru představivosti a dovedou udělat hračku z čehokoliv, když jí potřebují. Dospělí tento způsob většinou nepoužívají a tak to dopadá, jako v Malém princí od Antoine de Saint-Exupéry, na obrázku 1 a 2.

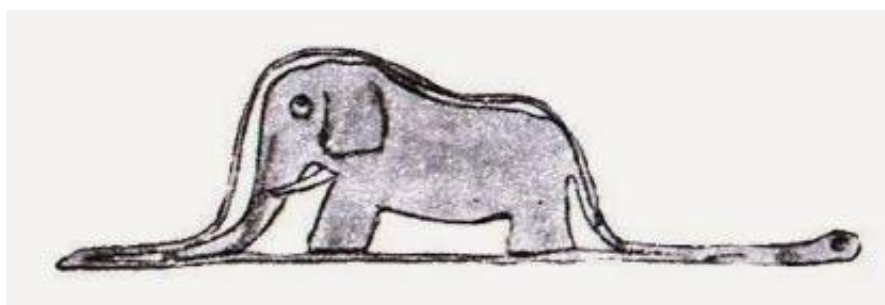

Obr. 1: Klobouk podle Antoine de Saint-Exupéry [3]

„Ukázal jsem své veledílo dospělým a ptal jsem se jich, nahání-li jim má kresba strach. Odpověděli mi: Proč by klobouk naháněl strach?“

Ale on to nebyl klobouk. Byl to hroznýš, jak zažívá slona. Nakreslil jsem tedy vnitřek hroznýše, aby to dospělí pochopili. Oni totiž potřebují vždycky nějaká vysvětlení.

Má kresba číslo 2 vypadala takhle:“ [4]

Obr. 2: Slon v hadovi podle Antoine de Saint-Exupéry [3]

Hračky podle dospělých

Hračka je předmět, který by měl rozvíjet fantazii, motoriku, poznání, upoutat pozornost, být výchovná, estetická, zdravotně nezávadná, kvalitní, trvanlivá, odolná, ovladatelná pro dítě, s minimálním rizikem úrazu, bez alergenních látek atd. Při výběru vhodné hračky se musíme zaměřit na dítě, stěžejní je věk dítěte, jelikož např. u kojenců jsou hračky větších, kulatějších celistvých tvarů právě proto, že ještě nemají vyvinutou motoriku v takové míře, aby mohli dostat do ruky detailní, zakřivenou věc špatně by se chytala. A naopak pětiletému chlapci nedáme velké kulaté autíčko hrající všemi barvami, nepřineslo by mu to příliš velký užitek. „Mezi kritéria výběru hračky patří věk dítěte, velikost hračky, vhodnost materiálu, tvar a barva hračky, pevnost a trvanlivost hračky, konstrukce a mechanika hračky, využití fantazie, srozumitelnost, skladba aktuálních hraček, škála herních možností, bezpečnost hračky, cena a hodnota hračky.“

[5]

Postnatální vývoj člověka

Etapy jsou utvářeny fyzickými, psychickými a sociálními přechody. Mladší vývojové fáze jsou věkově rozděleny fyzickými a psychickými změnami a probíhají rychleji, pozdější fáze trvají delší období a jsou rozděleny sociálními změnami. Hranice fází nejsou ostrými předěly a jsou časově flexibilní.

Mezi fáze patří období novorozenecké (0–28 dnů), kojenecké (29 dnů – 1 rok), batolecí (1–3 roky), předškolní věk (3–6 let), mladší školní věk (6–10 let), starší školní věk (11–14 let), dorostové období (14–18 let), dospělost (18–30 let), zralost (30–45 let), střední věk (45–60 let), stáří (60–75 let), vysoké stáří (nad 75 let), kmetský věk (nad 90 let).

2.2 Život na Zemi a mimo ni

Kdo z nás může s jistotou tvrdit, že se ve vesmíru nacházíme sami? Kolik planet ve vhodné pozici ke svému slunci, nebo k našemu Slunci získalo kapalnou vodu? Potřebují všechny organismy tekutou vodu k dalšímu vývoji? Dostala naše planeta impulz zvenčí k rozvoji života? Mnoho otázek, které je nesnadné objasnit.

Země vznikla cca před 4,6 miliardami let; rod člověka (*Homo*), k němuž se řadí i člověk moudrý (*Homo sapiens sapiens*) tedy člověk dnešního typu, je starý 2,8 milionu let. Je to tedy relativně krátká doba oproti vzniku planety Země. Na počátku života zde pobývaly pouze mikroby. Možná se vyvinuly samy o sobě v přívětivém prostředí planety (teorie samosplození), možná je sem zavlekl asteroid, asi před 3800 miliony let zde probíhalo tzv. pozdní velké bombardování (teorie panspermie). Náboženský pohled na věc podle Bible připisuje stvoření života síle Božího slova, prvními lidmi byli Adam a Eva, různá náboženství zastávají rozmanité teorie.

Podle Charlese Roberta Darwina, který popsal teorii o evoluci, vznikly všechny organismy z jednoho předka. Teorie pojednává o vzniku druhů přírodním výběrem neboli uchováním prospěšných plemen v boji o život.

Francis Crick, ateista, který v roce 1953 dekoval spolu s Jamesem Watsonem DNA, přiznal, že se vznik života zdá jako zázrak, je zastáncem teorie řízené panspermie. „Podle tohoto vědce se za DNA skrývá „vysoce pokročilá civilizace, která se ocitla ve vážném ohrožení, a proto vymyslela způsob, jak zachovat svou existenci.

Modifikovali vlastní DNA a vyslali ji z jejich světa, ať už v bakteriích, nebo na meteoritech, s nadějí, že dorazí k jiné vhodné planetě. Proto jsme tady. Do naší DNA je zakódováno poselství původní civilizace. Naprogramovali molekuly tak, abychom si je po dosažení jisté úrovně inteligence dokázali zpřístupnit a naučili se všechno o nás samotných, a jak máme postupovat dále.“ Realita komentovaná nositeli Nobelových cen se někdy blíží šíleným fantaziím autorů science-fiction.“ píše server internetweek.cz [6].

2.2.1 UFO

Pojem UFO je z anglického Unidentified Flying Object, což v překladu znamená neidentifikovaný létající předmět.

Fenomén UFO byl medializován a pozorován od konce druhé světové války (II. sv. v. – 1. září 1939 – 2. září 1945). Označení létající talíř poprvé použil americký obchodník, ve volném čase pilot, Kenneth Arnold z Boise v Idahu 24. června 1947. Arnold letěl tohoto dne svým soukromým letadlem nad Cascade Mountains ve Washingtonu, když uviděl nad pohořím formaci devíti extrémně rychlých světelných objektů. Médii oznámil, že každý objekt letěl jako talířek poskakující přes vodu, tvar letounů byl plochý a tvarovaný jako ukrojená koláčová forma, oválný vpředu a vypouklý vzadu.

Od té doby se s těmito zprávami roztrhl pytel. Existují však logická vysvětlení některých úkazů, může se s ohledem na lokaci jednat například o kulový blesk, hořící bahenní plyny, pády meteoritů, různé atmosférické jevy.

Musím zde zmínit i lidský faktor, ať už jde o snahu zviditelnit se v médiích, či prožít stavy po požití psychoaktivní látky, nebo halucinace. Někteří lidé záměrně falšovali a upravovali fotografie a videonahrávky, jindy se objekty objevily chybou při vyvolávání, vyfotografováním například letícího brouka před objektivem, který se na výsledném obrázku jevil obrovský a rozostřený, odrazem světelného zdroje od čočky fotoaparátu (slunce, měsíc, lampa,...).

Debatuje se také o zkouškách utajovaných armádních letadel, návštěvách lidí z budoucnosti, samozřejmě o mimozemských cestovatelích atd.

V dnešní době vyspělých technologií není problém vytvořit dosti věrohodné důkazy, můžeme ale říci, že jsou všechna videa a fotografie podvrhy? Není možné, že alespoň jeden je autentický?

K mnoha pochybnostem přispěla i událost zvaná Roswellský incident. Ve Spojených státech amerických, v Novém Mexiku, blízko městečka Roswell prý 2. července roku 1947 spadl neidentifikovatelný létající předmět. Svědkové viděli na obloze zářící diskovitý útvar. Příštího dne našel farmář na svém poli kovové trosky, oznámil to k prošetření úřadům. O několik dní později uzavřela armáda okolí místa nehody. Očití svědkové si byli jistí, že byly nalezeny části onoho létajícího předmětu i mrtvoly mimozemšťanů. Pozůstatky stroje byly odvezeny do Forth Worthu v Texasu, zastánci konspiračních teorií říkají, že byly přemístěny ke zkoumání do Oblasti 51 v Nevadě, kde se nachází výzkumné centrum leteckých sil. Oficiální tiskové zprávy poté potvrzovaly tuto verzi, následně odvolávaly a tvrdily, že se jednalo o povětrnostní balon. Roku 1993 bylo řečeno, že trosky byly součástí tajného projektu MOGUL, zkoumajícího atomové zkoušky SSSR (Svaz sovětských socialistických republik), domnělé mrtvoly byly pouze figurínami. Následovalo další mlčení ze strany americké vlády. Jiné zdroje oznamují, že skutečná událost se stala v Socorru, v Novém Mexiku, kam talíř doletěl a havaroval, u Rosewellu mělo jít jen o odvedení pozornosti. Jde jen o dohady a nejspíše se nedozvíme, jak to ve skutečnosti bylo, ale tato událost obletěla svět společně s údajnými fotografiemi pitvy mimozemského těla a vyburcovala nadšence.

„V období mezi lety 1974 a 1992 bylo zaznamenáno asi čtrnáct milionů spatření UFO.“ udává publikace Enigma 5, Tajemství proroků [7]. Znamenalo by to přibližně 777 778 pozorování ročně, bylo by to celkem úctyhodné číslo, pokud bychom považovali tuto teorii za skutečnost a považovali bychom za pravdivé každé setkání. Věřím, že ne všechna setkání byla opravdu mimozemského původu, ale některá určitě ano.

2.2.2 Signál

Projekt SETI, zkratka z anglického Search for Extraterrestrial Intelligence, česky pátrání po mimozemské inteligenci, se zabývá hledáním radiové komunikace pocházející od mimozemských civilizací. Předpokládá se, že radiovými signály,

jakožto nejjednodušším způsobem kontaktu, by bylo možné nacházet obydlené světy, respektive signály z nich vysílané.

V roce 1960 započal profesor Frank Drake projekt nazvaný OZMA, radioteleskopem v Green Banku, Západní Virginii tři měsíce zaměřoval hvězdy Tau Ceti a Epsilon Eridiani. Signály radiových vln, které chtěl zachytit, by potřebovaly přibližně 11 let na to, aby dorazily na Zemi, žádné inteligentní sdělení nebylo zjištěno, tudíž 11 let předtím z této oblasti vesmíru nikdo nic nevyslal. Neúspěchem se nenechali odradit, páraní pokračuje dál. Většina výzkumů byla financována ze soukromých zdrojů, některé byly financovány a zaštiťovány americkou vládní organizací NASA (Národní úřad pro letectví a kosmonautiku). Roku 1992 bylo spuštěno prozkoumávání vesmíru observatoří Arecibo v Portoriku, největším jednoaparátovým radioteleskopem na světě, jež se pyšní průměrem 306 m. Náš svět se snaží být přijímačem, až na několik vysílání, které započalo roku 1974 právě z Areciba. Frank Drake společně s Carlem Saganem a dalšími zkompletovali zprávu v binární soustavě, která obsahovala např. atomová čísla prvků v DNA – vodíku, uhlíku, dusíku, kyslíku a fosforu; znázornění postavy člověka, sluneční soustavy atd. Vysílání nepřesáhlo tři minuty. Stejná zpráva se odvysílala ještě dvakrát v roce 1999 a jednou roku 2001.

V srpnu 2001 se v poli vedle radioteleskopu v Chilboltonu, Anglii objevil značně podobný obrazec v poli, pozměnění spočívalo ve vyobrazení postavy menšího vzrůstu s větší hlavou, jinou šroubovici DNA, mnohem větší vysílač jiného tvaru a v neposlední řadě označení planet, které by mohly být obydlené (ve zprávě, kterou jsme vysílaly my, byla označena Země, pod nohama postavy posazena směrem nahoru, ve zprávě z pole byla takto označena Země, Mars a Jupiter, nebo jeho měsíce). Tu noc se zde objevil ještě jeden obrazec, o kousek vedle, jenž byl označen za zpodobnění tváře z Cydonia Mansae na Marsu. Je zvláštní, že tvar vysílače z piktoqramu byl velice podobný obrazci, který se zde objevil již rok předtím (2000).

Tato tematika se objevila ve filmu Kontakt z roku 1997 (USA, režie Robert Zemeckis).

2.2.3 Symboly v polích

Navážu na předchozí téma, jak píše server www.ufolog.cz „Agrosymboly, tedy tzv. „Kruhy v obilí“ jsou fenoménem, se kterým se lidstvo setkávalo snad od nepaměti. První písemné záznamy, které jsou veřejnosti dostupné, se datují do 17. století,

kdy se „čarodějné“ či „d'áblový obrázky“ objevovaly na polích se zemědělskými plodinami. Agrosymboly, tedy „Kruhy v obilí“ však jsou popsány mnohem dříve a některé z listin leží stále v archivech mnoha zemí včetně archivů vatikánských.“ [8]

Výraz agrosymbol označuje útvar v zemědělských plodinách, jež je vytvořen ohnutím stébel v určitém řádu, který vytváří obraz, někdy bývá i několik vrstev upořádaných protichůdně nad sebou. Vypadají většinou kruhově, šestiúhelníkově, geometricky s tématem souhvězdí, aj. Netušíme, jakým způsobem vznikají, část populace se domnívá, že je vytváří pouze lidská ruka, část si myslí, že je to něco jiného, například blesk při bouřce, vzdušné víry nebo již zmíněné mimozemské zprávy.

Některé opravdu mohou být zfalšovány vyšlapáním, které poláme stébla, vytvářením kruhů za vlhkého počasí se zlámání eliminuje. Kruhy se dají vyrobit pomocí prken, jako při chůzi do kopce na lyžích. Zaměřování probíhá prostřednictvím provazů a kůlů. Lidem, kteří záměrně vytvářejí kruhy, se říká circlemakeři („circlemakers“), pro majitele polí jsou to vandalové, pro některé umělci.

Jiné kruhy mají změny na nezlomených položených stéblech a to miniaturní prasklinky na druhém až třetím kolénku. Stejněho efektu bychom docílili vystavením mikrovlnnému záření. Plodina je i přesto schopna dozrát, povrchové buňky stébel jsou nepoškozeny.

Znaky se objevují po celém světě, v Evropě se nejvíce objevují od května do října (kdy je plodina vzrostlá), prvenství co do počtu symbolů u nás získává Anglie, následuje Česká republika.

Obr. 3: Agrosymbol v pšenici, Klíčnov, Česká republika [9]

Jediný agrosymbol, který jsem osobně navštívila, byl u obce Pulečný, Klíčnov, blízko Jablonce nad Nisou, objevil se v noci z 11. na 12. 7. 2015, můžete ho vidět na obrázku 3. Velký byl přibližně 30*70m. Zanechal ve mně nezapomenutelné zážitky. Server www.denik.cz k celému obrazi vyslal štáb s dronem, který natáčel videa, poté vydal článek [33]. Můžeme se jen dohadovat, jestli byl obrazec vytvořen lidmi, či ne, a pokud byl vytvořen jinou metou, co měl představovat, sluneční soustavu, nebo jinou galaxii?

2.2.4 Setkání na Zemi

V této kapitole se budu zabývat symboly a legendami dávných i blízkých civilizací, které mohou být (a často také jsou) vykládány jako stopy po kontaktu mimozemšťanů s obyvateli Země. Nebudu zmiňovat určité kontakty s konkrétními lidmi, jelikož se jich odehrálo mnoho a nemohu posoudit jejich váhu.

2.2.4.1 Amerika

Kmen indiánů Hopi

Na severu Arizony, USA žijí již po staletí indiáni kmene Hopi. Ti si předávají po mnoho generací legendu o bájných Kačinech, kteří podle ní byli obyvateli vzdálené planety pojmenované Toonaotekha a kteří tento kmen navštěvují. Kačínové jsou vesmírní učitelé předávající Hopiům znalosti o metalurgii, astronomii, gynekologii a dalších oborech, jak popsal Erich von Däniken ve své knize Kosmické lety ve starověku [28].

Kačínové zachránili Hopie před vymřením, prapůvodní kontinent, na němž kmen žil, se v důsledku rozepře uvnitř kmene rozpadl, hladina moře se zvedla a v tu chvíli byli Hopiové přemístěni na „létajících štítech“ podobných rozpůleným dýním do oblasti dnešní Jižní Ameriky. Odtud cestovaly oddělené kmeny Hopiů po celé Americe, byli to předkové kmene Inků v Peru a Mayů ve Střední Americe. Tak vyprávěl legendu White Bear („Bílý Medvěd“), náčelník kmene Hopiů, který žil v období mezi lety 1905 a 1997. V blízkosti vesnice Oribi se zachovaly ve skalním masivu petroglyfy (obrazy vytvořené opracováním kamene např. odbrušováním) zobrazující Kačiny. Kmen předpověděl 1. i 2. světovou válku, nyní nabádá k duchovní očistě, aby nenastala třetí.

Kmen indiánů Kayapó (Kajapó)

Kayapóové, žijící v povodí řeky Amazonky v deštném pralese Jižní Ameriky, Brazílii, mají podobnou legendu jako Hopiové. Tvrdí, že v minulosti k nim přiletěl s obrovským hřmotem z nebes „Bep–Kororoti“ (v překladu návštěvník z nebe). Měl na sobě uzavřený skafandr a v ruce bleskovou hůl, jež dokázala paralyzovat lidi, zabíjet kořist i tavit kameny. Naučil Kayapy stavět bezpečné budovy, zdokonalovat zbraně atd. Nechal vybudovat jakousi školu pro chlapce s povinnou docházkou, kde po dobu pobytu na Zemi vyučoval. Po tomto vzoru i dnešní Kayapóové vyučují ve svých školách. Jednoho dne se Bep–Kororoti s rachotem a v hustém dýmu nalodil na vzdušné plavidlo velké jako dům a odletěl, na zemi zůstala pohroma, vytrhané rostliny z kořenů vytvořily holou pláň, trvalo dlouho, než se příroda zacelila. Kayapóové pořádají každoročně slavnost na počest svému vesmírnému učiteli. Oblékají se do oděvu z lýkových pruhů spletených do tvaru skafandrů.

Mayové (Majové) – Palenque, Mexiko

Původní obyvatelé Střední Ameriky Mayové, se postarali o další záhadu, kterou je opředená pyramidová hrobka v Palenque, Mexiku. Na sarkofágu vladaře Pacala II. (615–683 n.l.) byla nalezena rytina, působící technickým dojmem, jež má symbolizovat podle Ericha von Dänikena prehistorického astronauta, jak je vidět na obrázku 4, podle archeologů se jedná o cestu do podsvětí. Několik inženýrů z tohoto plánu vesmírného plavidla navrhli realizovatelné podklady, John Sanderson ho i zkonstruoval.

Mayové (Majové) – Mayský kalendář a konec světa

Oproti našemu běžnému vnímání času lineárně je Mayský kalendář řazen cyklicky. A „točí“ se kolem třináctky, která je velmi důležitým číslem dělícím čas na hodiny, minuty, atd. Představme si tři ozubená kola do sebe zapadající, odlišující se počtem zubů. Největší má na sobě 365 zubů, 360 znázorňuje rok, 5 následujících je bezejmenných a nešťastných („Wayeb“). Menší navazující kolo, označující jeden měsíc, má 20 zubů, které představují dny a zároveň jim jsou přiřazeny denní znamení (jako u nás u zvěrokruhu). Nejmenší ze soukolí má 13 zubů, jež zobrazují symboly galaktických tónů. Dvě nejmenší kola dávají dohromady 260 dní, které tvoří tzolkin – jejich posvátný kalendář, největší kolo je občanský kalendář. Tyto dva kalendáře se synchronizují každých 52 let, tomuto předělu je v Mayském náboženství přisuzována

vleklá váha. Kalendář mapuje období Mayů od 11. 8. 3114 př. n. l. do 21. 12. 2012 našeho letopočtu.

Obr. 4: Víko sarkofágu krále Pacala II. [10]

Den konce světa, jež se měl uskutečnit v den zimního slunovratu 21. 12. 2012, sklídil mnoho posměšků, vzhledem k tomu, že se viditelně svět nezbořil, ale možná jím nebyla myšlena fyzická destrukce, ale mentální přeměna, či jinak závažná změna vlivu lidstva, nebo planety. Lidé se bojí změn. Pamatuji se na Silvestra roku 1999, kdy jsme netrpělivě čekali na nové tisíciletí se strachem i očekáváním. Stejný přelom jsem zažila na konci roku 2012. Člověk si pamatuje přesně, co v určitý den dělal, ale nevidí změny následující. Média ovlivní miliony lidí, kteří napjatě pozorují sebemenší změny, ale ty opravdové přicházejí potichu a našlapují po špičkách.

To, že se lidstvo v posledních letech snaží vrátit k přírodě, například veganstvím, chozením naboso i jinými způsoby, může být bráno jako módní póza, já v tom ale vidím převrat civilizace, zachraňující naši planetu, lidstvo a celkovou energii Země. K tomu nabádal i kmen Hopiů, jak už jsem zmínila.

Planeta Země se snaží bránit i sama a tak se objevuje čím dál více zmínek o případech tzv. Křišťálových dětí, které jsou velmi citlivé a empatické, přirozeně optimistické a cítí se silně propojené s energiemi přírody, zvířat atd. Jsem velmi poctěna, že jedno takové znám, inspiruje kolem sebe spoustu lidí, mě nevyjímaje. Dalšími druhy jsou indigové a duhové děti disponující jinými vlastnostmi důležitými pro změny v tomto období.

Zlatá letadla z Kolumbie

Stáří pozlacených předmětů velkých 5–7 cm je označováno mezi lety 1000 př. n. l. až 1000 našeho letopočtu. Údajně představují ptáky, ještěrky, brouky a motýly. Je ale pravdou, že více než zvířenu připomínají letadla a raketoplány. Mnoho těchto objektů je vystaveno ve Zlatém muzeu v Bogotě, Kolumbii (obrázek 5).

„Jedno z unikátních zlatých letadel prošlo testováním v aerodynamickém tunelu Leteckého a vesmírného ústavu v New Yorku. Výsledek byl překvapivý: kolumbijský zlatý předmět vykazoval všechny parametry srovnatelné s moderními letadly!“ udává kniha Zakázaná archeologie: nevysvětlitelné záhady z dějin lidstva [11].

Obr. 5: Artefakty ve Zlatém muzeu v Bogotě [12]

Peter Belting a Conrad Lubbers, němečtí inženýři v roce 1994 sestrojili podle modelu přesně zvětšené letadlo v měřítku 16:1 a dokázali, že model s tímto tvarem může opravdu létat. Je proto pozoruhodné, že někdo z již vyhynulého kmene Kimbaya (Quimbaya), jímž se připisuje výroba letadélek, ovládal zákony aerodynamiky, když první pokusy letadla těžšího než vzduch prováděli bratři Wrightové, průkopníci aviatiky, až v roce 1899.

2.2.4.2 Evropa

Itálie

Val Camonica, údolí v severní Itálii, je známé svými petroglyfy (rytinami ve skalních útvarech) zobrazující zvířecí motivy i podivné postavy s kopulemi na hlavách, ze kterých vychází něco jako paprsky. Předpokládá se, že rytiny byly vytvořeny

přibližně v době 6000 př. n. l. V roce 1979 byly skalní kresby zapsány na seznam světového dědictví UNESCO. Jedná se o největší soubor prehistorických petroglyfů na světě, čítá mezi 200 000 a 300 000 katalogizovaných rytin. Vyobrazeny jsou náboženské obřady, lovecké scény, atd. Můžeme se jen dohadovat, co je vyobrazeno na obrázku 6. Je to rytina postavy se skafandrem, nebo objekt na hlavě znázorňuje korunu, či svatozář?

Obr. 6: Petroglyfy, Val Camonica, Itálie [13]

Anglie

Jak už jsem zmínila, v Anglii se objevuje množství agrosymbolů, jejichž původ nám není jistý.

Další hádankou je Stonehenge, monumentální megalitická stavba (v průměru měřící 110m) tvořená ze samostatně stojících kamenných kvádrů (menhirů), trojic kamenů stojících jako řecké písmeno pí Π (trilitů), uspořádaných do několika kruhů (kromlechů), některé trility jsou ještě dnes přepaženy překladem. Uvnitř vnějšího kruhu je podkovovitá část ukrývající oltář. Stonehenge byl nejspíše zasvěcen kultu slunce, nebo ho využívali jako astronomický kalendář. Spekuluje se dokonce i o přistávací plošině mimozemšťanů. Během letního slunovratu (21. 6.) se při východu slunce dostanou paprsky rovnoběžně s osou areálu, projdou nad patním kamenem do středu komplexu a dopadly by na oltář, o zimním slunovratu (21. 12.) při západu slunce procházejí paprsky z opačné strany. Stáří stavby se odhaduje mezi 3000 až 1500 let př. n. l., okolní kruhový val a příkop má být ještě starší. Bez pochyby je Stonehenge historicky významná stavba, jejíž energie láká spoustu lidí, slavicích pohanské svátky.

2.2.4.3 Afrika, Austrálie, Asie

Afrika – Mali

Kmen Dogonů, kultura stará několik tisíciletí, pořádá každých padesát let slavnost Sigui. V tomto období prý probíhá kolem hvězdy Sirius, která je součástí souhvězdí Velkého psa, neviditelná planeta. Tato hvězda je velmi malá a extrémně těžká. V oblasti by se podle Dogonů měla nacházet ještě jedna planetka. Informaci o Siriovi a jeho oběžnicích kmen získal od boha a stvořitele Nomma, který jednoho dne sestoupil s obrovským burácením z oblohy v přístroji připomínajícím koš, jak se dozvěděl Marcel Griaule, když prováděl výzkum Dogonů v období 1931–1956. Legendu si předávají po staletí.

Sirius je ve skutečnosti dvojhvězda, velká a jasnější se nazývá Sirius A, menší s větší hustotou je Sirius B, který není pouhým okem viditelný. Sirius B obíhá kolem Siria A a zvládne to za něco málo přes padesát let. To, že jde o dvojhvězdu, bylo objeveno roku 1862 a až v roce 1923 se zjistila obrovská hustota Siria B. Je možné, že má Sirius ještě jednoho člena? Je to nepravděpodobné, ale s dnešními technologiemi ještě nelze stoprocentně tvrdit, že se v blízkosti další planeta nenachází.

Afrika – Egypt

Sjednocení Dolního a Horního Egypta proběhlo roku 3150 př. n. l., déle se datuje pomocí egyptských dynastií. Lidé uctívali bohy a faraony, kteří se označovali za vtělené bohy, nechali se mumifikovat a pohřbívat v pyramidách nebo ve skalních hrobkách. Posmrtný kult byl nedílnou součástí jejich života. V 7. století př. n. l. zažil Egypt vpád Asyřanů, kteří si ho podmanili a vytvořili si vlastní panovnickou dynastii. Pak stát získali Peršané, 332 př. n. l. – Alexandr Makedonský, po jeho smrti převzal vládu velitel jeho osobní stráže Ptolemaios a následovala ptolemaiovská dynastie.

Obr. 7: Hieroglyfy, Chrám bohyně Hathory [14]

V 1. století př. n. l. se v Dendeře za vlády Ptolemaia XII. začal stavět chrám bohyně Hathor. Můžeme v něm nalézt hieroglyfy připomínající helikoptéru, tank a letoun. Tento úsek, jenž je vidět na obrázku 7, byl podroben bližšímu zkoumání. Jedna část lidí si myslí, že jde jen o překrývání hieroglyfů v průběhu doby, kdy se část kamene zakryje sádrou a pokračuje se v psaní dál. Tam, kde sádra není, se musí rýt do kamene a tím se překryjí. Když se po letech sádra vydrolí, zbydou v kameni spojené obrazce, které vytvořily tato plavidla. Není ale dost nepravděpodobné, že se objeví zrovna vedle sebe? Na serveru vejprty.com [32], se objevil článek, naznačující, že tato teorie je smyšlená. Změřením různých symbolů hieroglyfů a jejich kombinací sice jsou možné složit obrázky plavidel, ale vždy při překrytí obrazců něco chybí oproti originálu v chrámu, něco co není hieroglyf. Tím pádem se nabízí teorie, že plavidla byla skutečná a tak je zobrazili. Kdo v nich do Egypta přiletěl?

Obr. 8: Vyobrazení žárovky, Chrám bohyně Hathor [15]

Chrám skrývá další tajemství a to vyobrazení žárovek (obrázek 8). Baňka, v níž je zakřivený had opravdu žárovku připomíná. Od baňky uchycené v lotosovém květu (možná objímce) se táhne kabel ke skřínce, na které je usazen bůh vzduchu. Na některých výjevech se objevuje sloup „džed“, který může připomínat izolátor vysokého napětí a je zobrazován často, např. v chrámu královny Hatšepsut.

Austrálie

Petroglyfy na severozápadě Austrálie v pohoří Kimberley jsou staré až 5000 let, zobrazují postavy Wandjina (Wondjina), symbolizující mraky a dešťové duchy. Postavy mají paprsky kolem hlavy a veliké oči.

Aboridžinci věří pověsti, která tvrdí, že Wandjina vytvořil krajinu a její obyvatele. Předtím, než duchové zemřeli, namalovali své obrazy na stěny jeskyně a zmizeli v nedalekých vodách studánky. Obrazy jsou každoročně obnovovány domorodci za účelem znovuvytvoření životní síly.

Je možné, že původní obyvatelé Austrálie uctívají mimozemšťany, kteří stvořili svět? Mohli Wandjinové odejít na svou planetu pomocí hladiny studánky podobně, jako se cestovalo pomocí „Hvězdné brány“ ve stejnojmenném seriálu?

Asie – Indie – Vimany

Vimana je označení chrámu či létajícího stroje. Vyskytuje se například v indických eposech Mahábhárata (vznik 4. století př. n. l. – 4. století n. l.) nebo Ramajána (vznik kolem 3. století př. n. l.) a dalších. Tato díla jsou původně psaná v sanskrtu, staroindickém jazyce a jsou základní literaturou hinduismu. V Ramajáně je popisován stroj, jenž létal, při vzletu vydával příjemný zvuk (zde je podobnost mých šperků). Měl být několikapodlažní a kuželovitého tvaru.

Asie – Indie – Višnu

Jeden ze tří nejvyšších bohů hinduismu má další jména a avatary (reinkarnace) – Kršna, Narájána, Ráma. Bývá vyobrazován se čtyřma rukama a modrou pletí. Podle višnuismu je stvořitelem světa. Ve Višnu puráně údajně ovládá letoun, který letí na planetu Višnu Loka, odkud Višnu pochází. Loka (lokah) znamená v sanskrtu svět, rozměr nebo dimenzi, hinduisté rozlišují čtrnáct druhů loka. „Lokah samastah sukhino bhavantu“, jogínská mantra znamená „nechť jsou všechny bytosti ve všech vesmírech šťastny“.

2.3 Zvuk

Zvuk je mechanické vlnění, které je slyšitelné. Každý člověk rozezná zvuky o jiné frekvenci, obvykle je to mezi 16 Hz a 20000 Hz. V průběhu života se slyšitelné rozpětí většinou zmenšuje. Zvuk dělíme na tón a hluk, tón je zvuk s určitou frekvencí (stejná velikost kmitu opakovaná za stejný časový úsek). V hudbě je žádoucí, aby měl zvuk stále stejnou frekvenci, tzn. udržení výšky tónu. Hluk jsou oproti tomu nepravidelné frekvence, v hudbě je vytvářen např. bicími nástroji. Šperky tedy vytvářejí hluk, který je pro mě velmi příjemný. Hlasitost neboli intenzita zvuku se měří v hodnotě dB.

V dětství mi působilo velkou radost činit rámus a rachot různým cvakáním, chrastěním a cinkáním a v dospělosti tomu není jinak. Klapání nohou (případně jen nezvučné pohupování s ní), tleskání v rytmu, cinkání nehty o skleničku, stůl i cokoliv jiného, či cvakání propiskou a mnoho dalších jednáni je mým denním chlebem. Mnoho lidí také provozuje své bezděčné úkony např. v rámci vysvětlování důležitých problémů okolí, v situacích, kdy máte „něco na jazyku“, nebo třeba jen přemýšlíte. Vydala jsem se tedy cestou hry se zvukem, který dospělého uklidní a utvrdí v další práci, případně odreaguje a dítě bude zajímat z čistě testovacích důvodů.

Zamýšlela jsem se nad bezpečností, proto jsem zavrhla hudební nástroje se strunami. Dechové nástroje se pro věkovou kategorii batolete také příliš nehodí. Zaujaly mě perkuse jiného typu než buben: triangl, kastaněty, rumba koule (maracas), chřestidla, guiro, rolničky, zvonce a dešťové hole, protože je lze ovládat již od útlého věku. Odtud jsem se dostala k myšlence léčení pomocí zvuku a upoutaly mě tibetské tepané mísy a nejvíce čínské meditační koule.

Tibetské mísy

Tibetské mísy, taktéž Zpívající mísy jsou kovové nástroje. Zvuk se vytváří úderem, nebo třením dřevěnou paličkou s koženým potahem o hranu mísy.

Tradiční výroba mís spočívala ve vytepání kovu. Dnes se vyrábí i lité a soustružené, které ale nemají tak dokonalý zvuk vzniklý zhutněním kovu při tepání. Podle legend se vyrábějí ze slitiny sedmi kovů – zlata, rtuti, mědi, stříbra, železa, cínu a olova, tím vytváří nadpozemský zvuk, který má léčebné a meditační účinky.

Společnost Himalayan Bowls shromáždila starožitné i novodobé Zpívající mísy. Aby zjistila pravost této legendy, předložila mísy ke zkoumání Oxfordské univerzitě v Londýně, kde ve velké většině mís našli po důkladné studii pouze měď a cín, tato slitina je označována jako bronz. Přesným poměrem mědi a cínu byl vytvořen druh bronzu zvaný zvonovina, jak už název napovídá, využívaný k výrobě zvonů, kvůli své pružnosti a tvrdosti.

Čínské meditační koule

Můžeme je nalézt pod různými názvy: meditační, reflexní, relaxační, Jin–Jang, Bao Ding (Pao – Ting) koule či míčky. Existují dřevěné, kamenné a kovové.

Budu se zabývat pouze kovovými, které oproti ostatním znějí. Jsou to dvě ocelové duté kuličky, uvnitř každé se skrývá připevněná spirála a volně pohyblivý kovový váleček, který vytváří zachycením nebo úderem o spirálku zvuk, který stimuluje mysl a zároveň tvoří vibrace procházející do těla kontaktem. Každá kulička vytváří tón o jiné frekvenci – jedna nižší, druhá vyšší, tím uvádí do rovnováhy ženskou a mužskou energii jin a jang.

Tělo má povzbudit a procvičit pohyb obou kuliček v ruce a tím se zároveň aktivují akupresurní body na dlaních, potažmo celý organismus.

2.4 Osobnosti a díla

MY DVĚ

Inspirovala mě dvojice českých designerek Monika Matějková a Veronika Watzková, které tvoří dřevěné a textilní hračky, a to především jejich dřevěná série Mimoszem, která zobrazuje rakety, létající talíře, moduly atd., oproti jiným jsou hračky v pastelových barvách, obrázek 9.

Obr. 9: MY DVĚ; kolekce Mimoszem; hračka Raketa 2 [17]

Giampaolo Babetto

Giampaolo Babetto se narodil v Padově v Itálii v roce 1947, je to zlatník, který tvoří svá díla citlivě a přesně. Tyto dvě zásady projevuje geometrií. Mnoho děl si zachovalo pouze linie, některé i plochy. Precizně zpracovává řetízkové spoje a uchycení jehel. Z jeho šperků dýchá noblesa a lehkost, obrázek 10. Od roku 1967 vystavoval své práce v Itálii, Německu, Holandsku, Belgii, Rakousku, Švýcarsku, Velké Británii, Japonsku a USA. Jeho práce jsou v trvalých muzejních sbírkách v Pforzheimu v Německu.

Obr. 10: Giampaolo Babetto; prsten; 1983; bílé zlato, zlato [18]

Zaha Hadid

Byla britská malířka, architektka a designérka původem z Iráku (31. 9. 1950 – 31. 3. 2016). Architekturu vystudovala v Londýně na Architectural Association School of Architecture. Její práce, resp. návrhy zůstaly dlouhá léta nezrealizované, až během posledních let jejího života se sny začaly uskutečňovat. Z její tvorby je cítit určitý druh tečení hmoty vytvářející harmonii, která je nepředstíraně přírodního charakteru a vytváří až mimozemský dojem. Návrhy jachet jsou podobné mým představám o vesmírných lodích.

V první řadě mě architektonicky zasáhla budova London aquatics centre využitá k Letním olympijským hrám 2012, v oblasti designu pak realizovaný návrh bot pro firmu Melissa, jak je vidět na obrázku 11.

Obr. 11: Zaha Hadid, Melissa, boty [19]

Jan Kaplický

Český architekt a designér se narodil v roce 1937 v Praze, zemřel v roce 2009. Vystudoval Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze, roku 1968 emigroval

do Anglie, kde posléze získal i britské občanství. Roku 1979 založil architektonickou kancelář Future Systems. Jan Kaplický a Amanda Levete spolupracovali pod záštitou Future Systems na budově Lord's Media Centre u kriketového stadionu v Londýně, která byla oceněna cenou za architekturu Stirling Prize. Co dále stojí za zmínku je obchodní dům Selfridges v Birminghamu, styl je označován za blobismus, neboli organická kapkovitá architektura. Do povědomí českého občana se zapsal kontroverzním návrhem Národní knihovny České republiky v Praze, která se nerealizovala, je vidět na obrázku 12. Jeho tvorbou se prolíná organický tvar a nové materiály.

Obr. 12: Návrh Národní knihovny České republiky Jana Kaplického [20]

Hans-Leo Peters

Roku 1941 se narodil v Düsseldorfu v Německu, studoval zlatnictví, pracoval na volné noze a pracoval v Atelierhaus Peters Ratingen. Nyní žije na Novém Zélandu, nezávisle pracuje v oboru zlatnictví a vytváří kovové i kamenné sochy. Získal přibližně 30 ocenění v oboru zlatník, např. Diamonds International Award 1965 – jako student, 1967, 1968, 1990, 1994 atd. Soška, která mě zaujala, se jmenuje UFO, můžete ji vidět na obrázku 13.

Obr. 13: Socha UFO, Hans-Leo Peters, 2014, nerezová ocel [21]

3. CESTA K VÝSLEDNÝM NÁVRHŮM A REALIZACE

3.1 Zkušenosti s tématem a materiálově technickým zpracováním

Tato kapitola popisuje a zobrazuje mé předchozí práce, z nichž jsem čerpala některé zkušenosti. Obsahuje skici vedoucí ke konečnému tvaru šperku a znázorňuje cestu vedoucí ke zvolení materiálu.

Tvarem těchto šperků jsem si dlouho nebyla jistá, i přesto, že se dětem líbí ostré předměty, moje mysl zavrhovala tuto možnost a z návrhů vyplývalo, že to bude klasicky vypadající dřevěná a nejlépe i plně zaoblená hračka opatřená navíc pouze o zvukovou složku, s čímž se druhá část mého já neztotožnila. Chtěla jsem něco atraktivního jak pro dítě, tak pro nositelku šperku. Oprostila jsem se od hračky bezpečně měkké a snažila se navrhnout šperk. Postupně začaly kresby vypadat jako z jiného světa. Souhvězdí, vesmírné lodě a létající talíře byly všude, kam jsem se podívala. Najednou do sebe začalo vše zapadat.

Ústřední myšlenka, díky níž jsem se rozhodla ztvárnit UFO, se zabývá existencí vědomí v těle a mimo něj. Do každého novorozence bylo vědomí vloženo, nitro dítěte si musí zvyknout na schránku, ve které se nyní nachází, aby splynuly v jednu bytost. Někdy se nitro s tělem vyrovná až v dospělosti. Miminka si prohlíží se zálibou své ruce a nohy, zkoumají sebe i svět kolem nich a jeho možnosti. Připomíná mi to vycestování mimozemšťana z jeho rodné planety na cizí, kde zkoumá sebe samo v novém těle i okolí. Vidím zde i podobu v knize Malý princ [4], kde hlavní hrdina vycestoval ze své planety, dostal se na Zemi a při odchodu z ní tady jeho tělo zůstalo, ale duše odletěla zpátky domů. Někdo tento proces může pojmenovat smrt, jiný reinkarnace, já se přikláním k pojmu putování.

Podobnou myšlenkou se zabývá americký film Hostitel od režiséra Andrew Niccola z roku 2013 (USA). S jeho pojetím zcela nesouhlasím, jelikož se zdá příliš násilné a já se nedomnívám, že nám od mimozemšťanů hrozí nebezpečí ukradení našeho těla. Oficiální text distributora jej popisuje takto: „Po úspěšné invazi teď Zemi kontrolují

neviditelní mimozemšťané. Takzvané Duše přebírají kontrolu nad myslí člověka, používají jeho tělo a zdánlivě beze změny žijí jejich životy. Každý člověk se stane pro Duši pouhou schránkou a hostitelem.“ [16] Hlavní ženskou hrdinkou je Melanie, jejíž tělo se snaží ovládnout Duše jménem Poutnice.

3.2 Zkušenosti s tématem a materiálově technickým zpracováním

V mých předchozích semestrálních pracích jsem se také zabývala tepáním.

V semestrální práci z přelomu roku 2016 a 2017 na téma vlastní prostor jsem se věnovala ztvárnění ježka v kleci, který je na obrázku 14. Téma bylo inspirováno mým otcem, který mi předčítal knihy od Jaroslava Foglara, a vzpomínkou na prababičku, kterou mi připomíná voňavka uschovaná odděleně s mou vlastní v nerezové kapsli uvnitř ježka v kleci. Měděná „klec“ je velká cca 20*8*8 cm.

Obr. 14: Semestrální práce Ježek v kleci; náhrdelník s kapslí; měď, plst, lak, nerez, buničina, pryž, voňavka

Semestrální práci z roku 2017 na téma individuální kolekce jsem pojmenovala UFO, jež můžete vidět na obrázku 15. Šperky předcházely této bakalářské práci, návrhová část byla vzájemně úzce propojena.

Obr. 15: Semestrální práce UFO; brože; mosaz, silikon, lak

3.3 Studie tvaru – létající talíře a mateřské lodě

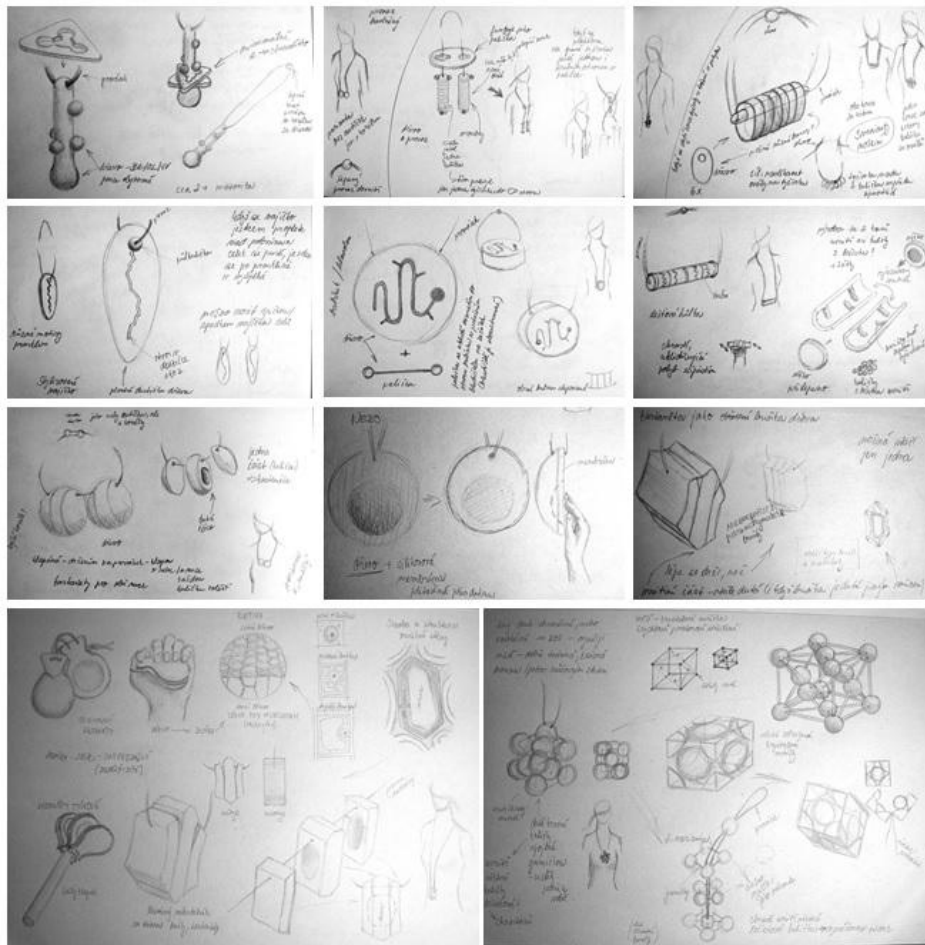
Při hledání tvaru znějícího šperku jsem se rozhodla inspirovat tvarem létajících talířů, podle obvyklého mínění smyšlených dopravních prostředků mimozemských civilizací. Rozhodování předcházela skica, která je na obrázku 16.

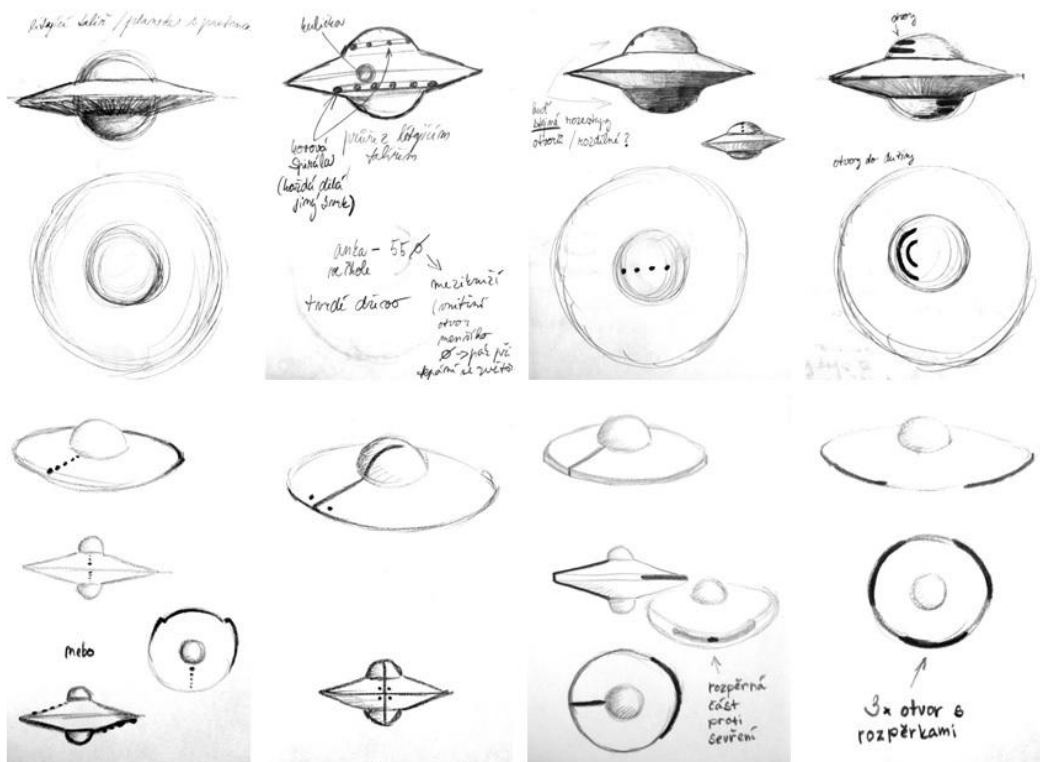
Obr. 16: Skici létajících talířů

Tvar mateřské lodě, což je obal na létající talíř a zároveň závěs na krk, je ovlivněn seriálem Star trek (Star Trek: Enterprise, režie Winrich Kolbe a další, USA, 2001 – 2005), Hvězdnou bránou (Hvězdná brána, režie Martin Wood a další, Kanada, USA, 1997 – 2007) a filmy Hvězdné války (do roku 2017).

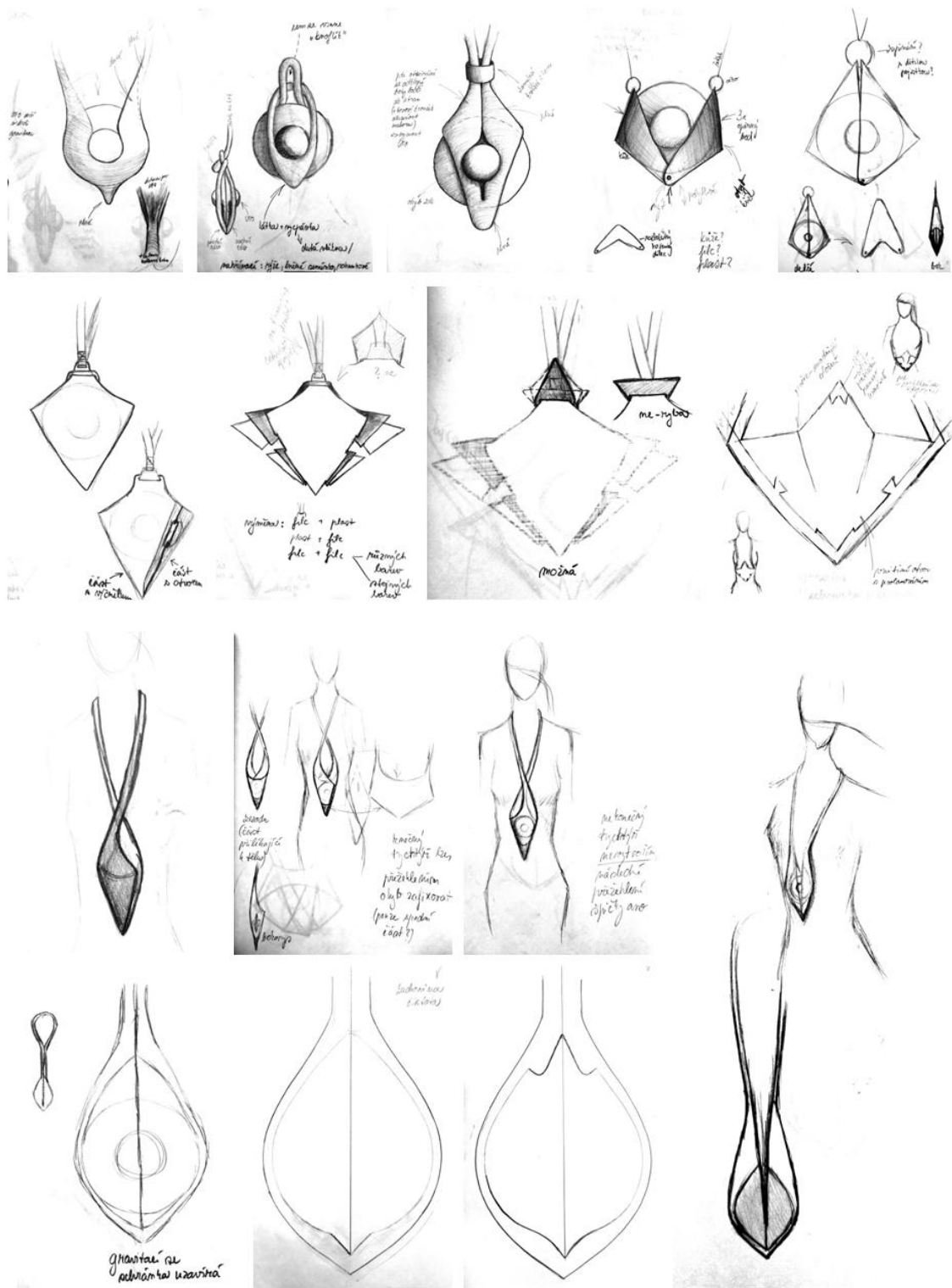
V procesu navrhování tvaru a materiálu se vize měnily, jak je vidět v následujících kolážích. Prvotní návrhy jsou zaměřeny na hračku, zvuk, a dřevo. Tvarově jsou spíše zaoblené, tvořící zvuk chrastěním, dutinou a klapáním (jako u kastanět), bubnováním (jako u dřevěného bubínku bez blány). Dále jsem se přesunula k návrhům podobných objektů s tibetskými mísami a meditačními kuličkami, u kterých jsem zkoumala stavbu vytváření zvuku. Ústrojí vytvářející zvuk se promítlo do návrhů létajících talířů z kovu. Nakonec jsem se věnovala navrhování mateřských lodí. Primární návrh lodě představím v podkapitole dřevo (Obr. 20). Následovaly návrhy z měkčích materiálů využívající plsti a termoplastu. Jsou vidět na následujících stranách.

Obr. 17: Návrhy šperků ze dřeva, klasický tvar hračky

Obr. 18: Návrhy šperků z kovu, tvary létajících talířů

Obr. 19: Návrhy šperků z plsti a termoplastu, tvary mateřských lodí

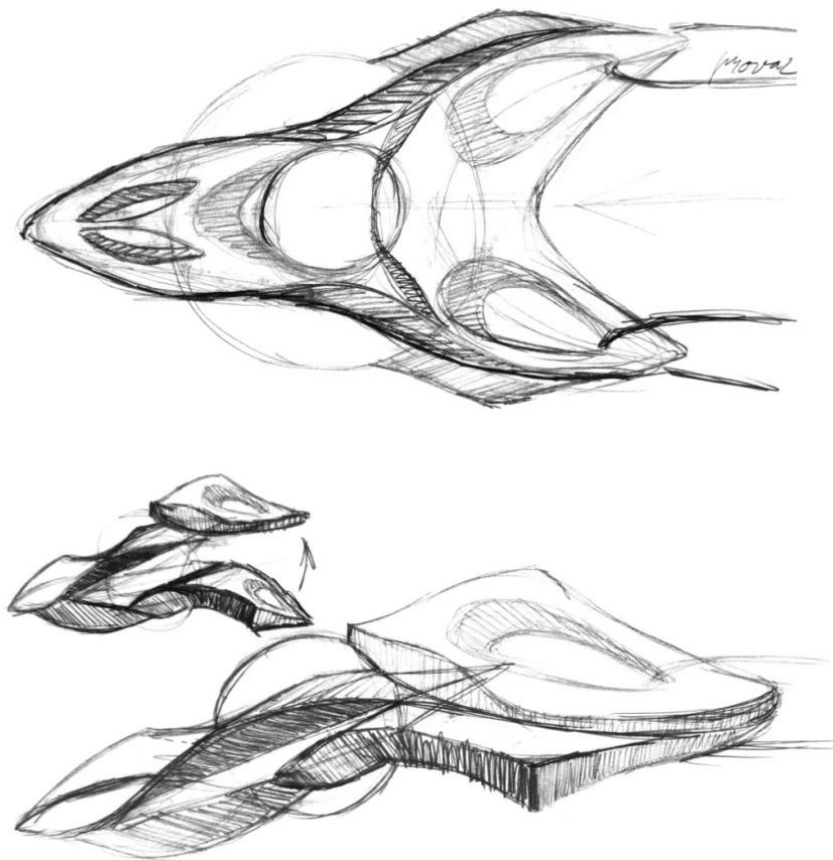
3.4 Technologie výroby a volba materiálu

Materiálově jsem v létajícím talíři chtěla zachovat kov, obohatit ho jiným materiálem tvořícím mateřskou loď. Tyto materiály by měly být rozdílné svými vlastnostmi např. měkkostí, interakcí se zvukem, hmatově (drsností a hladkostí), či jinými. V první části této kapitoly se budu věnovat popisu materiálových zkoušek, které mě přes řadu neúspěšných pokusů dovedly až k materiálu EVA, jenž je v této práci použit a je popsán ve druhé části kapitoly.

3.4.1 Materiály vyloučené z realizace

Některé materiály se v průběhu pracovního procesu nezdály vhodné například kvůli svým vlastnostem a tak nebyly vybrány.

3.4.1.1 Dřevo

Obr. 20: Skica dřevěné mateřské lodě půdorys, nárys a naznačení otevírání

Pro výrobek jsem nejprve vybrala relativně tvrdé dřevo. Bylo pro mě důležité, aby nebyly na šperku po čase otisky dětských zoubků. Zvolila jsem bukové dřevo, které je běžně využíváno na výrobu hraček. Plánovala jsem zrealizovat návrh na obrázku 17.

Chystala jsem se materiál obrábět řezáním, už při prvotním dělení jsem zjistila, že to ručně není možné a následné dlabání by nebylo realizovatelné. Vrtání by vyšlo dobře, jen bych nedocílila požadovaného tvaru. Vzhledem k tomu, že výroba nevycházela podle mých představ, dřevo mělo tendenci praskat a ve výsledku by byl výrobek těžký i těžkopádný, odklonila jsem se od tohoto materiálu.

3.4.1.2 Vlna – plstění

Technologií plstění vzniká materiál podobný filcovým podložkám, které se podkládají pod nábytek, ty jsou ale vyrobené z polyesterového lisovaného filcu, nebo materiálu klobouků. Plstění rozdělujeme na suchou a mokrou metodu. Obě využívají šupinatosti vlněných vláken, které se zakusují do sebe.

Tento materiál splňoval požadavek na měkkost. Ve výsledku jsem ho ale nevyužila, z důvodu nesourodosti s hladkou plochou kovových létajících talířů, dále by se materiál poměrně složitě čistil, to samé platí i pro strojně vyrobenou plst. Negativa byla zjištěna až po vyrobení prototypů, do té doby jsem měla pocit, že plst a kov se k sobě budou hodit. Ušpinění jsem chtěla řešit praním, tím pádem by mateřská loď musela mít volnější vnitřní prostor.

Mokrý metoda – valchování

Zde jsou dvě možnosti, a to využít kopyta (formy), na které přímo budeme nanášet vlněná vlákna, nebo je naším cílem pouze plocha materiálu, kterou poté zpracujeme, kopyto tudíž nepotřebujeme. Já se dále budu zabývat pouze první možností, jelikož jsem vytvářela plstěný obal přímo na jednom z létajících talířů.

Nejprve jsem si nachystala mýdlovou vodu. Na kopyto, v tomto případě na UFO, jsem kladla přes kopuli a okruží suchá, urovnaná vlákna vlny jedním směrem, poté k nim v kolmém směru další vrstvu vláken, na druhou stranu UFO totéž, vlákna jsem zahrnula pod protilehlou vrstvu, aby nevyčnívala přes objekt. Na každou stranu jsem položila 6 vlákněných vrstev přes sebe. Celý předmět jsem vložila do silonové punčochy a ponořila do mýdlové vody. Obal se zdál volný, jak to má být. Následujícím plstěním

se vlákna zaplstí do sebe a obal se srazí, většinou bývá kopyto cca o 1/3 větší, než chceme výsledný výrobek. Jelikož jsem plstila přímo na výrobku, vláknennou vrstvu jsem udělala volnější.

Mokrý plstění probíhá masírováním vrstvy v teplé mýdlové vodě rukou, případně třením o zvrásněnou plochu. Po několika minutách už je znatelné srážení povrchu a zacuchávání vláken, tzv. plstění. Plstění se uskuteční při působení teploty, tření a vlhka. Přítomnost punčochy je na začátku procesu velmi důležitá, zajistí udržení vláken u sebe a tím se neodplaví. Pokud už je plocha soudržná, punčochu sejmeme a pokračujeme v plstění, aby se odstátá vlákna upevnila. Když jsme s velikostí a povrchem spokojeni, vymyjeme z objektu mýdlo pod tekoucí vodou a necháme volně uschnout.

Abych vyjmula UFO z plstěného obalu, nařízla jsem ho po obvodu ještě za vlhka a kraje jsem zahladila, aby se netřepily, jako je to vidět na obrázku 21.

Obr. 21: Obal z valchované plsti

Suchá metoda – vpichování

Vláknenná vrstva se taktéž klade, jako v případě mokrého plstění ve vrstvách k sobě kolmých s tím rozdílem, že pod vrstvou máme měkkou podložku, do které snadno vnikne jehla, bývají z molitanu, nebo z polystyrénu, který slouží i jako nosič.

Suchá metoda využívá speciální jehly se zářezy, které při propíchnutí urovnané vrstvy vláken protáhnou část vláken na druhou stranu. Touto metodou je možné i spojovat více ploch k sobě. Předem musíme počítat s velikostním srážením plochy.

Připravíme si vrstvu vláken, propichujeme, dokud se plocha nezacelí, materiál otočíme a propichujeme druhou stranu, pokračujeme v otáčení, dokud není materiál celistvý. Poté materiál zpracujeme například šitím.

3.4.1.3 Strojně vyrobená plst

Vyrábí se v různých tloušťkách a tvrdostech. Složení materiálu je na rozdíl od ručně vyráběné plsti většinou z polyesteru, případně polyester s příměsí vlny, pomocí vpichování. Vybrala jsem materiál tloušťky 2mm, který je tužší, takže drží tvar, ale ještě není neohebný. Z materiálu jsem vyřízla podle šablony tvar, který jsem spojila nýty, jak ukazuje obrázek číslo 22.

Obr. 22: Prototyp mateřské lodě ze strojně vyrobené plsti

3.4.2 Materiály a technologie použité pro realizaci

3.4.2.1 Kov

Na výrobu létajících talířů jsem využila mosaz, která má lepší zvukové vlastnosti než měď, z níž jsem již v minulosti objekty tepala. Měď jsem nevybrala i z toho důvodu, že by se snáze zdeformovala pozdější manipulací. Z mosazi se vyrábí řada dechových nástrojů, činely atd. Mosaz je slitinou mědi a zinku, popřípadě dalších aditiv. Poměry prvků určují vlastnosti finální mosazi.

Stříhání

Stříhání plechu o tloušťce 0,8 mm jsem prováděla nejprve na pákových stolních nůžkách, kterými jsem si nhrubo oddělila materiál a zajistila jimi rovinu,

podle které jsem dále mohla rýsovat. Další jsem využila ruční nůžky na plech, kterými jsem poté zarovnála plech do kulatého tvaru.

Řezání

Řezání jsem prováděla jemnou lupénkovou pilkou. V dlouhých řezech byla náchylná k praskání, ale vytvořila jen nepatrnou mezeru, kterou jsem potřebovala.

Tepání

Kupole jsem tepala pomocí anek různých rozměrů, což je půlkulatý kovový důlek a kulový protikus. Tepáním se ztuhne krystalová struktura, čímž se kov stává tvrdším. Abychom mohli pracovat s kovem nadále, musíme ho vyžít (zahřát na cca 425 °C až 650 °C), aby se v kovu ztuhlé a zdeformovaná krystalová mřížka vrátila do původního stavu (vytvoří se nová zrna – rekrytalizace). Kov se žháním stane měkčím, tvárnějším a nehrozí riziko prasknutí překročením hranice pružnosti v důsledku vnitřního pnutí.

Pájení cínem

Toto pájení využívá nižších teplot, než klasické pájení stříbrem, tudíž materiál neprohřejeme natolik, aby se stal tvárným a náchylným k deformaci tvaru. Cínová pájka patří mezi měkké pájky, teplota pájení se pohybuje přibližně mezi 250 až 300°C (u stříbrné pájky to je kolem 1000°C).

Vrtání

Vrtání probíhalo na svislé pákové vrtačce s upevněním do vozíku. Nejdříve se zvolí malý vrták, postupně se velikost zvyšuje až k žádané velikosti otvoru.

Broušení, leštění

Broušení nátoků pájky je vždy nutné, aby nevznikaly výškové rozdíly, které by degradovaly celkový vzhled šperku. Určuje kvalitu povrchu kovu, přidává výrobku hodnotu. Udává, jestli bude povrch zdrsňený, či leskle hladký. Abych docílila nejvyššího lesku, který je nutný před galvanizací, zahladila jsem pájku brusným papírem o zrnitosti 320, pokračovala jsem vyrovnáním všech povrchů zrnitostí 500, 600, 800, 1000, 1500, 2000 a 2500. V obvyklých případech by následovalo strojní doleštění pomocí leštičky, filcových kotoučů a past. U třech výrobků jsem to vyzkoušela a po vyleštění na povrchu zbyly hluboké rýhy, stopy po kotouči, který byl nejspíše znečištěn hrubší brusnou pastou, pokračovala jsem tedy s broušením

smirkovými papíry u těchto kusů podruhé. Povrch jsem potřebovala ale ještě lesklejší, zkoušela jsem dolešťovat Silichrom pastou určenou na kovy, zubní pastou Parodontax a Todaydent, ručně i na filcovém kotouči, nakonec jsem se rozhodla pro kombinaci chemického a mechanického leštění pomocí cididla ručně.

Povrchová úprava galvanizací

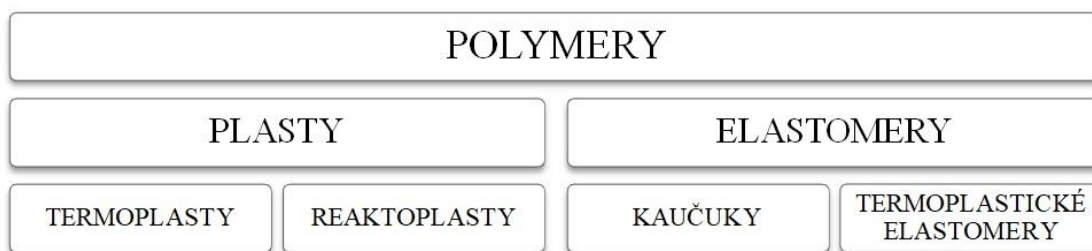
Před galvanizačním procesem je velmi důležité mít kvalitně vyleštěný povrch kovu, jenž bude pokovován, pokovení pouze pokryje a zkopíruje případné nedokonalosti, které dále zviditelní. Taktéž musí být odstraněny veškeré nečistoty, např. použitím ultrazvukového čištění v lázni se saponátem, eventuálně elektrochemicky odmastit výrobek. Výsledná tloušťka pokovované vrstvy je dána časovou prodlevou mezi vnořením a vynořením výrobku z galvanizační lázně.

Galvanizační proces probíhá v několika fázích, v lázni se nanáší podkladová vrstva lesklé mědi, následuje oplach v kaskádových nádržích (zde jsem do procesu vstoupila a zaleštila jsem nerovnosti vzniklé zanesením vnitřku výrobku zbytkem brusiva), dále bylo nanášeno palladium, které zamezuje pronikání mědi do finální vrstvy kovu, oplach, nakonec rhodium s posledním oplachem. Rhodium je hypoalergenní a díky této vlastnosti je vhodný pro předmět, s nímž přijde dítě i dospělý do kontaktu.

3.4.2.2 Polymery

Jako materiál mateřské lodě jsem zvolila termoplastický elastomer EVA, který byl nejvhodnější kvůli omyvatelnosti, tvárnosti, ohebnosti, možnosti recyklace a zdravotní nezávadnosti.

„Polymer - látka sestávající z molekul jednoho nebo více druhů atomů (většinou atomy uhlíku, vodíku a kyslíku, často dusíku, chloru, křemíku) nebo skupin spojených navzájem ve velkém počtu. To, co odlišuje polymery od jiných materiálů je řetězcová struktura jejich molekul, tj. dlouhá lineární řada vzájemně spojených atomů nebo skupin atomů představuje převažující strukturní motiv, který může (ale nemusí) být občas přerušen místy větvení (např. u větvených nebo roubovaných polymerů, případně u polymerních sítí).“ říká Tomáš Křenek [22]. Polymery můžeme rozdělit na plasty a elastomery (obr. 23).

Obr. 23: Schéma rozdělení polymerů [34]

Plasty můžeme dále dělit na termoplasty a reaktoplasty. Termoplasty je možné recyklovat, jelikož po zahřátí na určitou teplotu se roztaví a jsou tvárné, při chladnutí tuhnou. Mezi termoplasty řadíme polystyren, polyethylen (PE), polyethyltereftalát (PET), polyvinylchlorid (PVC), polymethylmethakrylát (plexisklo), nebo polyamidy (např. silon), atd.

Reaktoplasty jsou téměř opakem, nedají se recyklovat, protože při výrobě proběhne nezvratná chemická reakce, za působení teploty, nebo katalyzátoru, proces se nazývá vytvrzování. Příkladem je třeba epoxidová pryskyřice (EP).

Elastomery lze dělit na kaučuky a termoplastické elastomery. Kaučuky jsou v surovém stavu za obvyklých teplot nepružné a tuhé, pružnosti docílíme až tzv. vulkanizací, tedy chemickým procesem za působení tepla a nejběžněji síry, či jiné látky, reakcí vzniká elastomer – vulkanizovaná pryž. Ze silikonového kaučuku se vyrábí např. dudlíky.

Termoplastické elastomery získaly od termoplastů recyklovatelnost a lehčí zpracovatelnost a od elastomerů ohebnost. Zpracovávat je lze jako termoplasty, oproti pryžím je to jednodušší, jelikož zde není nutná vulkanizace, ale pouze ochlazení taveniny.

Z termoplastů by přišel v úvahu měkčený polyvinylchlorid, ale o tom nemůžeme tvrdit, že je zcela zdravotně nezávadný vzhledem k tomu, že k jeho výrobě se často používají ftaláty, jež mohou způsobovat hormonální změny, různé alergie, astma atd. Tento materiál jsem zavrhl. Reaktoplasty jsou nevhodné, protože nejsou recyklovatelné, stejně tak kaučuky, z nichž byl mým kandidátem lékařský silikon. Díky tomu jsem vybrala termoplastický elastomer.

Termoplastický elastomer etylenvinylacetát, neboli EVA je recyklovatelný, pružný, voděodolný, odolný vůči UV záření atd. Používá se v biomedicíně např. pro výrobu nitroděložních tělísek nesoucích v sobě hormony, které se do elastomeru uměle vnesou, můžeme tedy tvrdit, že materiál je kompatibilní s lidským tělem se žádnou, nebo minimální nežádoucí reakcí. Nitroděložní kroužek NuvaRing, z tohoto materiálu je hojně využíván. Dále se z této hmoty vyrábí hračky, přebalovací pulty, koupelňové závěsy atd.

3.4.3 Vlastní výroba

Zde představím útržky z výroby létajících talířů v obrazové koláži zachycující díly před letováním a různé stupně broušení či leštění (Obr. 24).

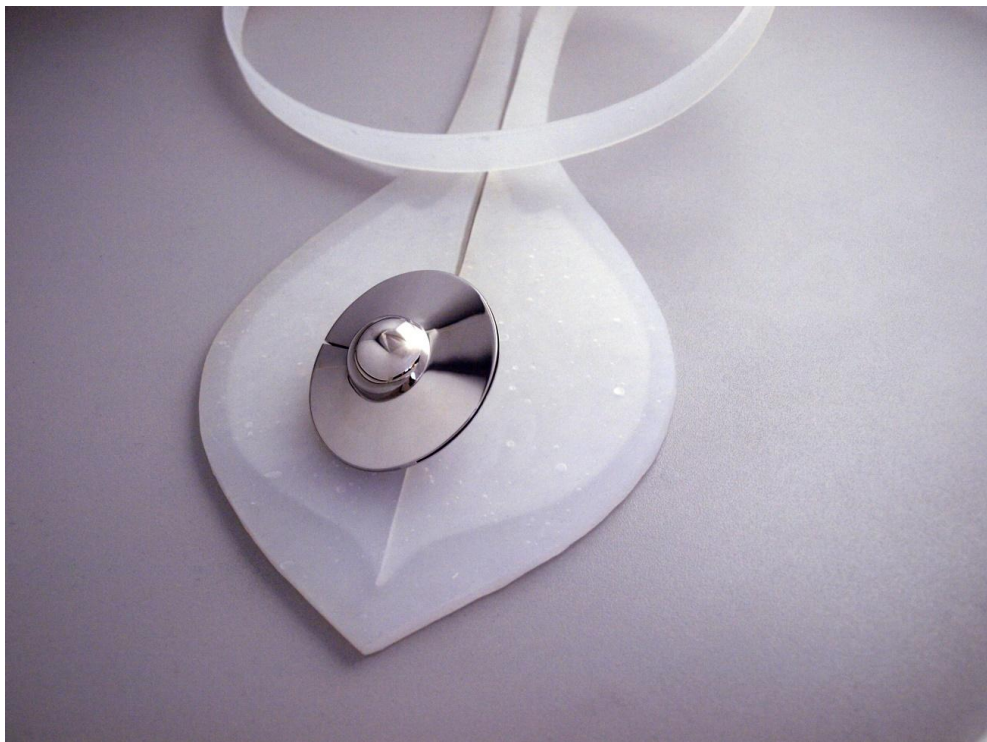

Obr. 24: Koláž fotografií z výroby létajících talířů; mosaz, někde v mezifázi poměděno

4.FOTODOKUMENTACE

4.1 Létající talíře

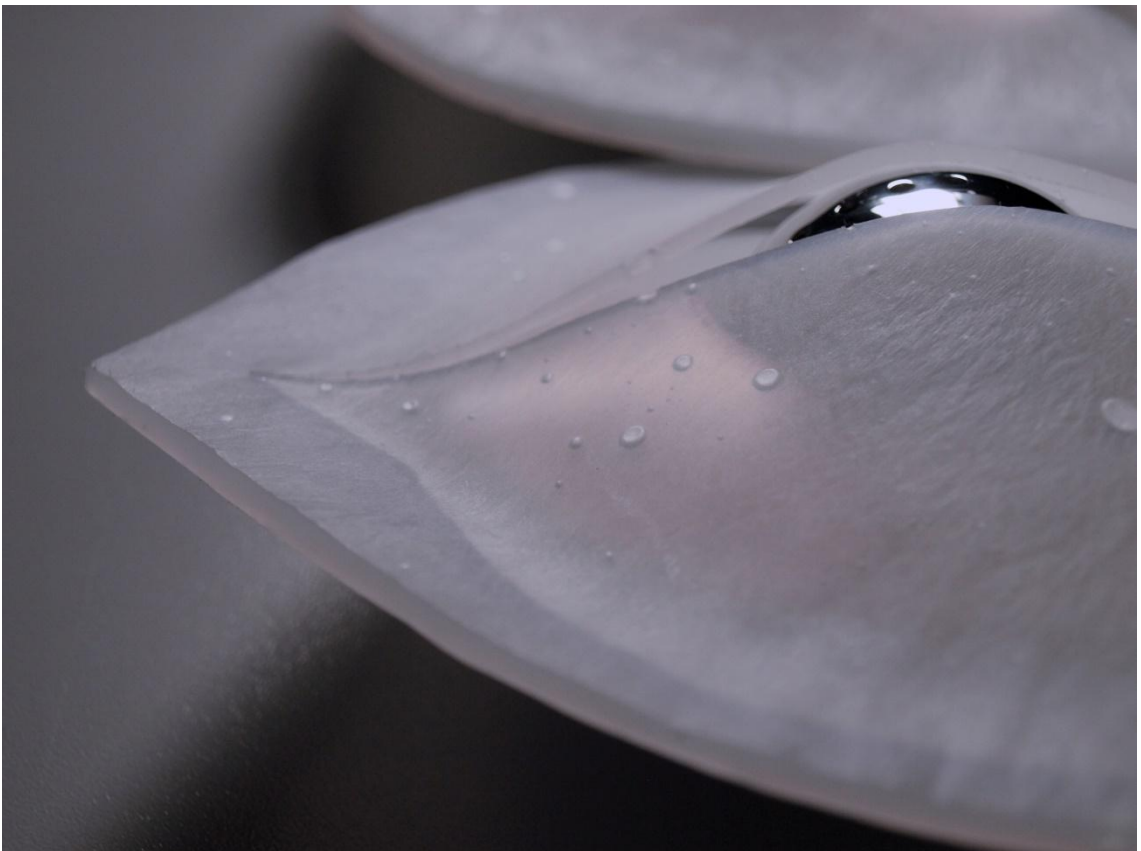
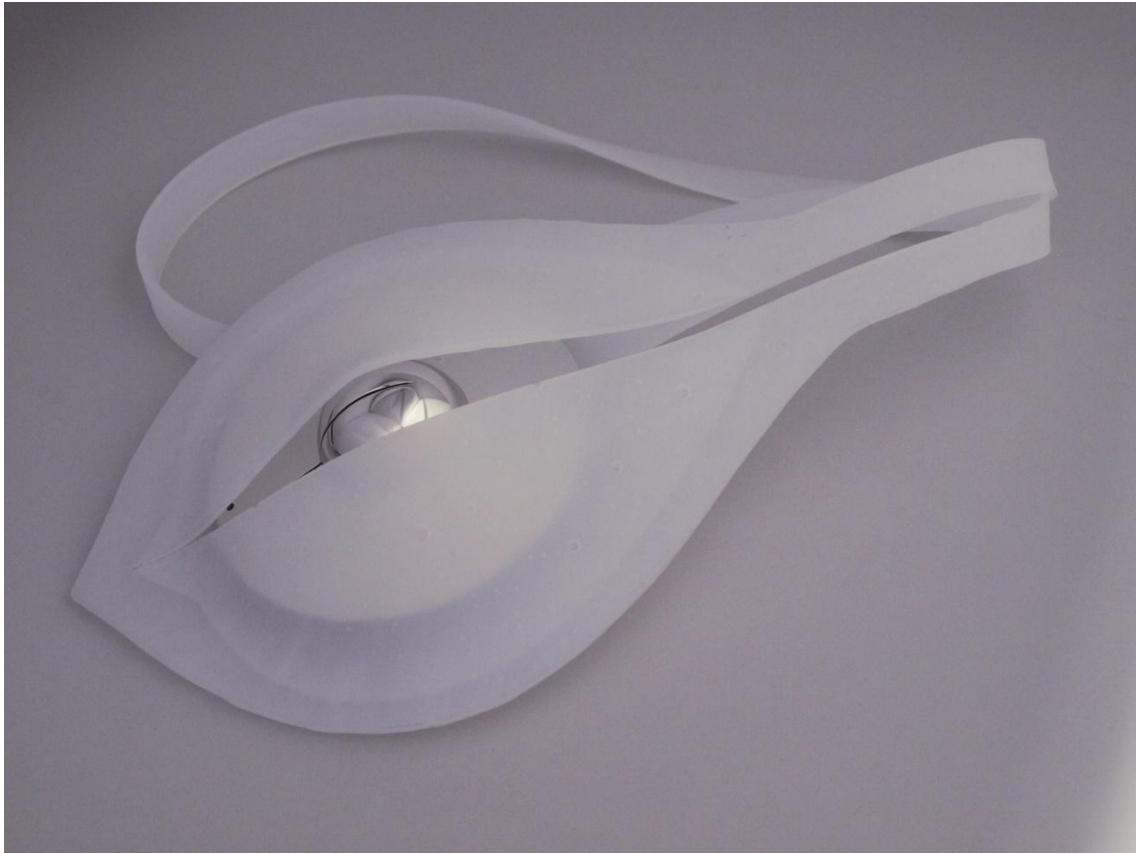

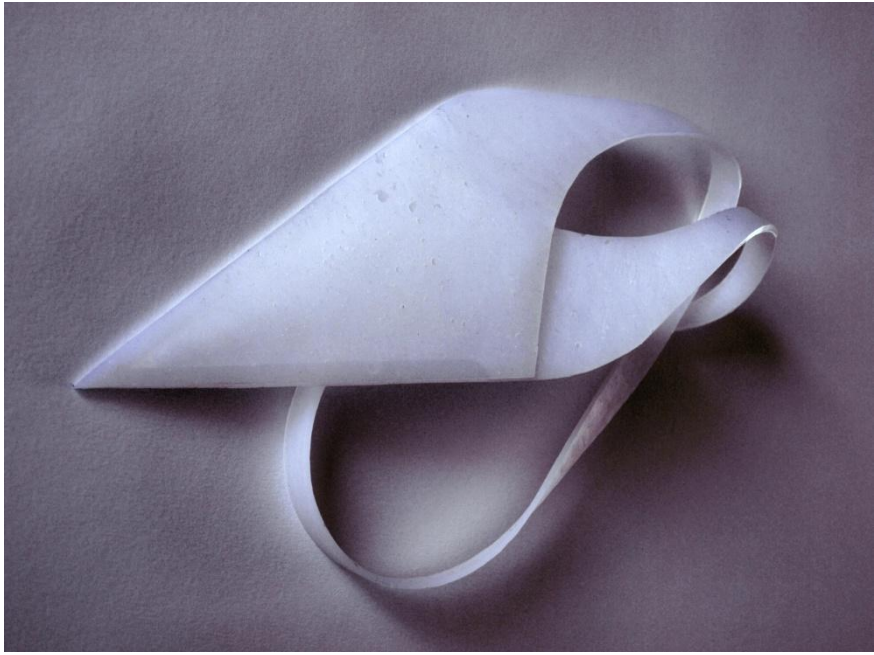

4.2 Mateřské lodě

4.3 Šperky na modelce

5. ZÁVĚR

Tato práce pro mě není jen výsledným šperkem, ale i pozoruhodnou cestou a silným zážitkem. Mým cílem na začátku bylo vytvořit šperk, s nímž děti mých kamarádek budou schopny akceptovat mou přítomnost v jejich blízkosti.

V průběhu navrhování jsem byla nucena přehodnotit bezpečí materiálu – dřeva, tento okamžik byl nesmírně emocionální a rozporuplný, protože jsem podvědomě chtěla oblé a měkké věci a nedařilo se mi dlouhou dobu oprostít se od toho, přesto jsem to zvládla a návrhy začaly být kovové. Dalším pomyslným zaškobrtnutím bylo broušení létajících talířů prostřednictvím leštičky, ale chybami se člověk učí a není na místě věšet hlavu.

Cesta k nalezení materiálu mateřské lodě mě posunula o obrovský kus dopředu, vyzkoušela jsem si na vlastní kůži mokré i suché plstění, práci se strojně vyrobenou plstí a s termoplastickým elastomerem, tyto techniky mě v budoucnu budou jistě lákat k vytváření dalších šperků.

Ovlivnilo mě taktéž celé téma UFO a všeho kolem, tento směr je mi blízký dlouhodobě díky rodině, ponoření se do hloubky informací mě jen tak nepustí. Dávno zapomenuté vzpomínky z dětství, týkající se nalezení duše, které jsem si připomněla touto prací, už neztratím, budu přemítat o spojení těla s myslí nadále.

Byla to pro mě inspirující průzkumná cesta do mého nitra, kterou si budu v dobrém vybavovat celý život.

6. POUŽITÉ ZDROJE

- [1] SUCHÁNKOVÁ, Eliška. *Hra a její využití v předškolním vzdělávání*. Praha: Portál, 2014. ISBN 978–80–262–0698–9.
- [2] MATĚJČEK, Zdeněk, POKORNÁ, Marie a KARGER, Petr. *Rodičům na nejhezčí cestu*. Jinočany: H & H, 2004. ISBN 80–7319–023–0.
- [3] K ranní kávě: Dýýýňovou jo!, *Popelky.cz* [online]. Copyright © 2010 [cit. 19.04.2018]. Dostupné z: <http://www.popelky.cz/prave-ted/k-ranni-kave-dyyynovou-jo.html>.
- [4] SAINT-EXUPÉRY, Antoine de. *Malý princ*. Přeložil Martin SASÁK. Praha: Ottovo nakladatelství, 2015. ISBN 978–80–7451–480–7.
- [5] OPRAVILOVÁ, Eva. *Předškolní pedagogika II.: hra (cesta k poznání předškolního dítěte)*. Liberec: Technická univerzita v Liberci, 2004. ISBN 80–7083–786–1.
- [6] Co všechno prozrazuje DNA, *internetweek.cz* [online]. [cit. 25.03.2018] Dostupné z: <http://www.internetweek.cz/dna/co-vsechno-prozrazuje-dna>.
- [7] FIEBAG, Peter, GRUBER, Elmar a HOLBE, Rainer. *Enigma 5, Tajemství proroků*. Přeložil Dušan ZBAVITEL. Praha: Knižní klub, 2003. ISBN 80–242–0962–4.
- [8] Agrosymboly. *UFO log.cz: UFO log.cz, Pozorování, Důkazy, Fakta, Odhalení* [online]. Copyright © 2018, [cit. 26.03.2018]. Dostupné z: <http://www.ufolog.cz/agrosymboly-kruhy-v-obili>
- [9] Mart'ani nebo recesisté? U Jablonce se objevily záhadné kruhy v obilí – Liberecký deník. *Liberecký deník* [online]. Copyright © [cit. 26.03.2018]. Dostupné z: <https://liberecky.denik.cz/galerie/martani-nebo-recesiste-na-jabloncku-se-objevily-kruhy-v-obili.html?mm=6245980&back=177388706-8053-25&photo=22>.
- [10] Tajemný mayský král Pakal: archeologové konečně rozluštili nápis na jeho hrobce. *Extrastory.cz. ExtraStory – Titulní strana. Extrastory.cz* [online]. [cit. 10.04.2018] Dostupné z: <http://extrastory.cz/tajemny-maysky-kral-pakal-archeologove-konecne-rozlustili-napis-na-jeho-hrobce.html>.
- [11] DONA, Klaus a HABECK, Reinhard. *Zakázaná archeologie: nevysvětlitelné záhady z dějin lidstva*. Přeložil Tomáš KŮRKA. Liberec: Dialog, 2008. ISBN 978–80–86761–82–4.

- [12] Quimbaya Artifacts – Advanced Technology or Abstract Art. *Gypsythread – The Gypsy Thread* [online]. Copyright © 2018 The Gypsy Thread. All rights reserved. Copyright [cit. 10.04.2018]. Dostupné z: <http://www.thegypsythread.org/quimbaya-artifacts/>.
- [13] Valle Camonica Tourism. *Il portale ufficiale del turismo in Valle Camonica*. [online]. [cit. 13.04.2018]. Dostupné z: <http://www.turismovallecamonica.it/en>.
- [14] Záhada helikoptéry ze starého Egypta. *Ábíčko.cz. Zábava, příroda, věda a technika. Ábíčko.cz* [online]. Copyright © 2001 [cit. 19.04.2018]. Dostupné z: <http://www.abicko.cz/clanek/precti-si-technika/19023/zahada-helikoptery-ze-stareho-egypta.html>.
- [15] Dendera Light Bulb. Dendera Temple – Temple of Hathor, Egypt. *Pinterest Temple. Pinterest* [online]. [cit. 15.04.2018] Dostupné z: <https://cz.pinterest.com/pin/108508672250639435/>.
- [16] Hostitel / The Host (2013). *ČSFD.cz*. [online]. Copyright © Open Road Films [cit. 19.03.2018]. Dostupné z: <https://www.csfd.cz/film/268022-hostitel/prehled/>
- [17] Soustruh, bruska, pila a... MY DVĚ – CZECHDESIGN. *O českém designu víme vše – CZECHDESIGN* [online]. Copyright © CZECHDESIGN 2017 [cit. 22.03.2018]. Dostupné z: <http://www.czechdesign.cz/temata-a-rubriky/soustruh-bruska-pila-a-my-dve>.
- [18] MASTER JEWELLERS, *bini-gallery.squarespace.com* [online]. [cit. 22.03.2018]. Dostupné z: <https://bini-gallery.squarespace.com/work#/masters-jewellers/>.
- [19] Fluidní boty Melissa od Zahy Hadid jsou v prodeji – DesignMag.cz. *DesignMag.cz – Nejčtenější český on-line design magazín!* [online]. Copyright © copyright [cit. 12.04.2018]. Dostupné z: <http://www.designmag.cz/moda/14392-fluidni-boty-melissa-od-zahy-hadid-jsou-v-prodeji.html#&gid=1&pid=8>.
- [20] January 14: a yellow cephalopod for Prague | Clio's Calendar: Daily Musings on Architectural History. *Clio's Calendar: Daily Musings on Architectural History, All the fascinating fun of architectural history, with none of the painful side effects of going to class* [online]. [cit. 12.04.2018] Dostupné z: <https://archhistdaily.wordpress.com/2012/01/14/january-14/> .

- [21] Sky Sculpture UFO by artist Hans-Leo Peters. *Golden Art and Sky Sculptures – by artist Hans-Leo Peters* [online]. [cit. 12.04.2018] Dostupné z: <http://www.golden-art.com/ufo.html>.
- [22] KŘENEK, Tomáš. *Polymerní materiály, Polymery 2010* [online]. [cit. 12.03.2018] Dostupné z: http://www.opi.zcu.cz/download/Polymery_2010.pdf
- [23] Meditační koule - míčky Bao Ding (Pao-Ting), ORIENTAL.cz. ORIENTAL zboží z celého světa [online]. Copyright © 2010 [cit. 02.05.2018]. Dostupné z: <https://www.oriental.cz/clanky/meditacni-koule-micky-bao-ding-pao-ting/>
- [24] Létající stroje staré Indie – SVOBODNÉ NOVINY BEZ CENZURY. SVOBODNÉ NOVINY BEZ CENZURY – K VYVÁŽENÍ TOHO CO SLYŠÍTE V MAINSTREAMU „Nikdo není tak beznadějně zotročený, jako ti, kteří falešně věří, že jsou svobodní.“ Johan Wolfgang von Goethe [online]. Copyright © 2013 [cit. 02.05.2018]. Dostupné z: <http://svobodnenoviny.eu/letajici-stroje-stare-indie/>
- [25] Crop Circles (CC) | Projekt Záře. Projekt Záře | Evidence a výzkum fenoménu UFO a dalších nevysvětlených jevů v ČR [online]. Copyright © 2012 Projekt Záře [cit. 02.05.2018]. Dostupné z: <http://www.projektzare.cz/dalsi-zahady-zkoumane-projektem-zare/crop-circles-cc/>
- [26] DÄNIKEN, Erich von. *Pozdravy z doby kamenné: [kdo nevěří, ať se podívá]*. Liberec: Dialog, 2011. Tajemství (Dialog). ISBN 978-80-7424-032-4.
- [27] Mayský kalendář v pravém světle. Josef Štěpánek: Webdesigner a autor Jedenmecítmy šlépějí [online]. Copyright © 2009 [cit. 02.05.2018]. Dostupné z: <https://josefstepanek.cz/maysky-kalendar-v-pravem-svetle>
- [28] DÄNIKEN, Erich von. *Kosmické lety ve starověku: po stopách všemocných*. Praha: Columbus, 1994. ISBN 80-901696-2-7.
- [29] GENTES, Lutz. *Kosmické lety ve starověké Indii*. Liberec: Dialog, 2005. Největší záhady světa. ISBN 80-86761-32-0.
- [30] DOPATKA, Ulrich. *Velká encyklopedie Ericha von Dänikena*. Praha: NS Svoboda, 2010. Záhady a tajemno. ISBN 9788020506177.
- [31] o nás - MY DVĚ. MY DVĚ [online]. Dostupné z: <http://mydve.com/o-nas>
- [32] Abydoská Helikoptéra & Zlatý řez. *The Seal of Atlantis - introduction & index page* [online]. Copyright © [cit. 02.05.2018]. Dostupné z: <http://vejprty.com/abyhelcz.html>

[33] Mart'ani nebo recesisté? U Jablonce se objevily záhadné kruhy v obilí - Liberecký deník. Liberecký deník [online]. Copyright © [cit. 02.05.2018]. Dostupné z: <https://liberecky.denik.cz/z-regionu/martani-nebo-recesiste-u-jablonce-se-objevily-zahadne-kruhy-v-obili-20150715-j7fo.html>

[34] Rozdělení a charakteristika polymerů. *Publi.cz – platforma pro multimediální eBooky neboli mKnihy* [online]. Dostupné z: <https://publi.cz/books/180/04.html>